

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

4 април 2019 година^{*i}

„REACH — Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Бис(2-етилхексил) фталат (ДЕНР) — Отхвърляне по същество на искане за вътрешно преразглеждане на решение, с което се разрешава пускане на пазара — Грешка при прилагане на правото — Явна грешка в преценката — Член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006“

По дело T-108/17

ClientEarth, установено в Лондон (Обединено кралство), за което се явява А. Jones, barrister,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват G. Gattinara, R. Lindenthal и К. Mifsud-Bonnici, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Европейска агенция по химикали (REACH), за която се явяват М. Heikkilä и W. Broere, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на писмото на Комисията от 7 декември 2016 г., с което тази институция е отхвърлила искане за вътрешно преразглеждане от 2 август 2016 г., внесено от жалбоподателя против Решение за изпълнение С(2016) 3549 окончателен на Комисията от 16 юни 2016 година, с което се предоставя разрешение за употреби на бис(2-етилхексил) фталат (ДЕНР) на основание Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, А. Dittrich (докладчик) и I. Ulloa Rubio, съдии,

секретар: F. Oller, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 септември 2018 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 С приемането на Регламент (ЕС) № 143/2011 на Комисията от 17 февруари 2011 година за изменение на приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали („REACH“) (ОВ L 44, 2011 г., стр. 2) Европейската комисия включва бис(2-етилхексил) фталат (DEHP), органично съединение, използвано най-вече за омекотяване на пластмаси от поливинилхлорид (PVC), в приложение XIV към Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3) заради токсичните свойства на това вещество по отношение на репродукцията по смисъла на член 57, буква в) от същия регламент.
- 2 На 13 август 2013 г. три дружества за рециклиране на отпадъци (наричани по-нататък „заявителите за получаване на разрешение“) подават съвместно заявление за разрешение съгласно член 62 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 60, параграф 2 от него (наричано по-нататък „заявлението за разрешение“) за пускането на DEHP на пазара за следните „употреби“:
 - „формулировка на рециклиран мек поливинилхлорид (PVC), съдържаща DEHP в съединения и сухи смеси,
 - промишлена употреба на рециклиран мек PVC със съдържание на DEHP при преработка на полимери чрез каландриране, екструдирание, компресиране и шприцоване за производство на изделия от PVC“.
- 3 В анализа на алтернативите, придружаващ заявлението за разрешение, заявителите за получаване на разрешение посочват следното:

„DEHP е пластификатор, използван от няколко десетки години за омекотяване на PVC за производството на пластифициран или мек PVC. [...]

Поради това DEHP се добавя към PVC, преди трансформирането на пластмасата в пластмасови изделия и преди пластмасовите изделия да станат отпадъци, тоест продукт с потенциална стойност за заявителите [за получаване на разрешение]. В тесен смисъл DEHP не изпълнява никаква специфична функционална роля за заявителите [за получаване на разрешение]; той присъства само като примес (до голяма степен нежелан) в отпадъците, които се събират, сортират и преобразуват и които след това се пускат на пазара под формата на „рециклат“. При все това ограниченото наличие на DEHP (или други пластификатори) в рециклирания продукт на теория би могло да осигури някои ползи за ползвателите надолу по веригата (преобразувателите на PVC):

- той може да улесни преобразуването на подлежащата на рециклиране суровина в нови изделия от PVC; и

- той може да позволи на преобразувателите на PVC да намалят количеството чист (или „непреработен“) DEHP (или други пластификатори), което следва да се добави към техните съединения за производството на нови изделия от мек PVC“.
- 4 В заявлението за разрешение заявителите за получаване на разрешение уточняват също, че „DEHP не играе никаква специфична функционална роля за [тях]“. Това вещество присъствало само като примес (до голяма степен нежелан) в отпадъците, които се събират, сортират, третират и след това се пускат на пазара под формата на рециклат. Също от заявлението за разрешение следва, че ограниченото наличие на DEHP в рециклата може да улесни преобразуването му в нови изделия от PVC, като намали количеството на чистия или непреработен DEHP или други пластификатори, които могат да се добавят към съединенията преди производството на нови изделия от мек PVC.
- 5 На 10 октомври 2014 г. Комитетът за оценка на риска и Комитетът за социално-икономически анализ на Европейска агенция по химикали (REACH) представят становища по заявлението за разрешение. Според Комитета за оценка на риска заявителите за получаване на разрешение не са доказали, че рисковете за здравето на работниците, произтичащи от двете заявени „употреби“, са адекватно контролирани по смисъла на член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. От своя страна Комитетът за социално-икономически анализ заключава, че независимо от наличието на определени недостатъци в анализа, представен от заявителите за получаване на разрешение, във връзка с доказването на социално-икономическите ползи, произтичащи от „употребите“, за които е подадено заявлението за разрешение, от една страна, и въз основа на „качествен анализ“, включващ релевантните неясноти, от друга страна, в случая може да бъде дадено разрешение.
- 6 На 22 октомври 2014 г. Комитетът за оценка на риска и Комитетът за социално-икономически анализ на REACH изготвят документ, съдържащ обща консолидирана редакция на техните становища. Документът, заведен като „ECHA/CER/CASE avis n° AFA-0-0000004151-87-17/D“, е озаглавен „Становище по заявление за разрешение за използване на бис(2-етилхексил) фталат (DEHP): [ф]ормулировка на рециклиран мек PVC, съдържаща DEHP в съединения и сухи смеси“. На 24 октомври 2014 г. REACH изпраща това общо консолидирано становище на Комисията.
- 7 На 12 декември 2014 г. REACH актуализира и допълва съществуващия запис относно DEHP в „списъка с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV“ съгласно член 59, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 (наричан по-нататък „списъкът на кандидат-веществата“), като го идентифицира като вещество, имащо свойствата да разрушава ендокринната система, за което има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху околната среда, които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в член 57, букви а)–д) от Регламент № 1907/2006, по смисъла на член 57, буква е) от същия регламент.
- 8 Заявлението за разрешение се обсъжда и в рамките на Комитета по член 133 от Регламент № 1907/2006.
- 9 На 16 юни 2016 г. Комисията приема Решение за изпълнение C(2016) 3549 окончателен, с което се предоставя разрешение за употребите на бис(2-етилхексил) фталат (DEHP) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1907/2006 (наричано по-нататък „решението за предоставяне на разрешение“). С член 1 от това решение Комисията предоставя разрешение за следните „употреби“:
 - „формулировка на рециклиран мек поли(винилхлорид) (PVC), съдържаща DEHP в съединения и сухи смеси;

- промишлена употреба на рециклиран мек PVC със съдържание на DEHP при преработка на полимери чрез каландриране, екструдирание, компресиране и шприцоване за производство на изделия от PVC с изключение на: играчки и детски изделия; гуми за изтриване; играчки за възрастни (секс играчки и други изделия за възрастни с интензивен контакт с лигавиците); изделия за дома, по-малки от 10 cm, които децата могат да смучат или дъвчат; дрехи/облекло, предназначени за носене на голо; козметични продукти и материали, предназначени за контакт с храни, уредени съгласно законодателни актове на Съюза в конкретни сектори“.
- 10 Съгласно член 1 от решението за предоставяне на разрешение по същество разрешението се дава съгласно член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, при условие, от една страна, че мерките за управление на риска и условията за работа, описани в доклада за безопасност на химичното вещество, представен в съответствие с член 62, параграф 4, буква г) от същия регламент, се прилагат напълно за всяка от съответните употреби, и от друга страна, че делът на DEHP в рециклирания мек PVC в съединения и сухи смеси не надвишава концентрация от 20 тегл. %.
- 11 В член 2 от решението за предоставяне на разрешение Комисията определя срок за преразглеждане на разрешението съгласно член 60, параграф 9, буква д) от Регламент № 1907/2006 четири години след датата на забраната, определена в приложение XIV към този регламент, а именно 21 февруари 2019 г. В член 3 от решението за предоставяне на разрешение Комисията определя мониторинг по смисъла на член 60, параграф 9, буква е) от Регламент № 1907/2006.
- 12 В член 4 от решението за предоставяне на разрешение Комисията уточнява, че решението е адресирано до заявителите за получаване на разрешение.
- 13 В съображение 8 от решението за предоставяне на разрешение Комисията заявява, че Регламент № 1907/2006 „не се прилага за отпадъците съгласно определението в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета“ и поради това „разрешението за пускане на пазара и използване на съединения и сухи смеси от рециклиран мек PVC, съдържащ DEHP, в съответствие с член 64 от [Регламент № 1907/2006] се прилага, доколкото тези съединения и сухи смеси са престанали да бъдат отпадъци в съответствие с член 6 от тази директива“.
- 14 С писмо от 2 август 2016 г. (наричано по-нататък „искането за вътрешно преразглеждане“) жалбоподателят, ClientEarth, организация с нестопанска цел, свързана по-специално с опазването на околната среда, иска от Комисията да извърши вътрешно преразглеждане на решението за предоставяне на разрешение на основание член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- 15 С Решение С(2016) 8454 окончателен от 7 декември 2016 г. (наричано по-нататък „решението по искането за вътрешно преразглеждане“) Комисията отхвърля искането за вътрешно преразглеждане, по същество поради това че е неоснователно.

Производство и искания на страните

- 16 На 17 февруари 2017 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 17 Писмената защита е подадена в секретариата на Общия съд на 4 май 2017 г.

- 18 С молба, постъпила в секретариата на Общия съд на 29 май 2017 г., REACH иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. С решение на председателя на пети състав на Общия съд от 29 юни 2017 г. искането за встъпване е уважено.
- 19 На 22 юни и на 21 август 2017 г. в секретариата на Общия съд са подадени съответно реплика и дублика.
- 20 На 21 август 2017 г. REACH подава писменото становище при встъпване в секретариата на Общия съд.
- 21 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да обяви жалбата за допустима и основателна,
 - да отмени решението по искането за вътрешно преразглеждане,
 - да отмени решението за предоставяне на разрешение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
 - „да разпорежи всяка друга подходяща мярка“.
- 22 Комисията иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 23 REACH иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По искането за отмяна на решението за предоставяне на разрешение

- 24 Без формално да повдига възражение за недопустимост на основание член 130 от Процедурния правилник на Общия съд, Комисията, подкрепяна от REACH, твърди частична недопустимост на настоящата жалба, що се отнася до третото искане на жалбоподателя за отмяна на решението за предоставяне на разрешение.
- 25 По същество, първо, според Комисията решението за предоставяне на разрешение не е предмет на настоящата жалба за отмяна. Второ, жалбоподателят не бил процесуално легитимиран да оспорва решението за предоставяне на разрешение на основание член 263 ДФЕС.
- 26 В заседанието жалбоподателят уточнява, че не оспорва пряко решението за предоставяне на разрешение, тъй като счита, че няма нужната процесуална легитимация за подаването на жалба на основание член 263 ДФЕС против това решение. Следователно трябва да се констатира, че решението за предоставяне на разрешение не е предмет на настоящата жалба, тъй като тя се основава на член 263 ДФЕС.

- 27 Според жалбоподателя обаче, първо, евентуалната отмяна на решението по искането за вътрешно преразглеждане трябвало логически да доведе до отмяна на решението за предоставяне на разрешение.
- 28 В това отношение следва да се отбележи, че предвидената в Договорите система за съдебен контрол не предвижда възможност Общият съд да отмени решение, което не е предмет на пряка жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС.
- 29 Второ, жалбоподателят добавя, че при всички положения съгласно член 266, първа алинея ДФЕС Общият съд разполага с правото да изиска като мярка, необходима за изпълнение на решението, постановено в настоящото производство, от Комисията „да оттегли“ решението за предоставяне на разрешение. Поради това жалбоподателят посочва в заседанието, че поддържа третото искане по жалбата.
- 30 Доколкото жалбоподателят се позовава на това, че Общият съд имал право, за което се твърди, че е предвидено в член 266, първа алинея ДФЕС, да поиска от Комисията да „оттегли“ решението за предоставяне на разрешение, следва да се отбележи, че той изхожда от неправилен прочит на тази разпоредба. Всъщност, от една страна, отмяната на решението за предоставяне на разрешение от Общия съд, поискана от жалбоподателя с третото искане по жалбата, няма никаква връзка с евентуалното оттегляне на това решение от Комисията. От друга страна, посочената разпоредба не дава на Общия съд никакво право, простиращо се отвъд неговата правораздавателна компетентност, изрично предвидена в Договорите. Противно на това, което, изглежда, допуска жалбоподателят, член 266, първа алинея ДФЕС изрично урежда задължението на институцията, органа, службата или агенцията, чийто акт е бил отменен от съда на Европейския съюз, да предприеме необходимите мерки за изпълнение на отменителното съдебно решение. Съгласно съдебната практика съдът на Съюза не следва да отправя разпореждания до институциите на Съюза или да ги замества в рамките на упражнявания от него контрол за законосъобразност (вж. решение от 30 май 2013 г., *Onipis Group/Комисия*, T-74/11, непубликувано, EU:T:2013:283, т. 26 и цитираната съдебна практика). Поради това в случая Общият съд не следва нито да отправя разпореждания до Комисията в случай на отмяна на решението по искането за вътрешно преразглеждане, нито да отменя решението за предоставяне на разрешение.
- 31 С оглед на изложеното следва да се констатира, че третото искане е явно недопустимо и трябва да бъде отхвърлено.

По искането за отмяна на решението по искането за вътрешно преразглеждане

- 32 Доколкото, видно от второто искане по жалбата, същата е за отмяна на решението по искането за вътрешно преразглеждане, жалбоподателят сочи четири основания.
- 33 С първото основание твърди, че решението по искането за вътрешно преразглеждане било опорочено от грешки при прилагане на правото и от явни грешки в преценката относно съответствието на заявлението за разрешение с член 62 и член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006. С второто си основание жалбоподателят твърди, че решението по искането за вътрешно преразглеждане е опорочено от грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, отнасящи се до социално-икономическата преценка на основание член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. С третото основание се твърди, че решението по искането за вътрешно преразглеждане е опорочено от явни грешки в преценката относно анализа на алтернативите на основание член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006. С четвъртото основание жалбоподателят твърди, че решението по искането за вътрешно

преразглеждане е опорочено от грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката по отношение на прилагането на принципа на предпазните мерки в процедурата по издаване на разрешение, предвидена с Регламент № 1907/2006.

По първото основание, с което се твърди наличие на грешки при прилагане на правото и в преценката относно съответствието на заявлението за разрешение с член 62 и член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006

- 34 Първото основание се разделя на четири части, които имат за цел да установят наличието в решението по искането за вътрешно преразглеждане на грешки при прилагане на правото и на явни грешки в преценката относно съответствието на заявлението за разрешение с член 62 и член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, първо — при тълкуването на понятието „употреба“, съдържащо се в член 62, параграф 4, буква в) от Регламент № 1907/2006, второ — във връзка с наличието на твърдени недостатъци в доклада за безопасност на химичното вещество, трето — във връзка с наличието на твърдени пропуски при оценката на подходящите алтернативи, и четвърто — при тълкуването на член 60, параграф 7 и на член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006.

– По първата част, с която се твърдят грешки при прилагане на правото и в преценката при тълкуването на понятието „употреба“, съдържащо се в член 56, параграф 1, буква а) и в член 62, параграф 4, буква в) от Регламент № 1907/2006

- 35 На първо място, жалбоподателят твърди, че заявителите за получаване на разрешение не са определили „употребата(ите) на това вещество“, както изисквал член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006. Комисията също приела неправилно тълкуване на понятието „употреба“, визирано в член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006 и в член 62, параграф 4, буква в) от същия.
- 36 Първо, според жалбоподателя това понятие визира случаите, в които се иска разрешение за активно използване или влагане на вещество „в промишлен процес“. Понятията активно използване и влагане на вещество в промишлен процес се обхващали от понятието за съзнателно използване. На понятието за активно използване противостояли случаите, в които веществото е просто налично като случаен елемент в заварен процес. Според жалбоподателя трайното и случайно наличие на вещество в заварен процес обаче не можело да се окачестви като „употреба“ в собствения смисъл на думата.
- 37 В случая заявлението за разрешение било подадено за „употреби на рециклиран PVC със съдържание на DEHP“. Предвид данните от заявлението за разрешение и от анализа на алтернативите, изготвен от заявителите за получаване на разрешение, можело да се заключи, че заявителите за получаване на разрешение не искали разрешение за активно използване или влагане на DEHP в „промишлен процес“, осъществяван от тях. Заявлението за разрешение било само за неумишлено наличие на вещество в заварен процес, а не за „употреба“ по смисъла на Регламент № 1907/2006. В действителност заявителите за получаване на разрешение имали предвид единствено процеса по събиране, третиране и пускане на пазара на пластмасови отпадъци, които съдържат DEHP в определена концентрация като акцесорна съставка. С други думи, в случая ставало дума за употреби на рециклиран PVC със съдържание на DEHP, тоест за „третиране на пластмасови отпадъци“, за разлика от третирането на самия DEHP.
- 38 Възприемайки в решението по искането за вътрешно преразглеждане защитаваното от заявителите за получаване на разрешение тълкуване на понятието „употреба“, Комисията допуснала „явна“ грешка при прилагане на правото. С това всъщност Комисията неправилно разрешила „процес, разглеждан в неговата цялост“, а именно „рециклирането на материали,

съдържащи вещество, пораждащо сериозно безпокойство“, докато Регламент № 1907/2006 позволявал само разрешаването на съзнателна употреба на пораждащо сериозно безпокойство вещество по смисъла на член 57 от Регламент № 1907/2006 в рамките на промишлен процес.

- 39 В отговор на един от доводите на Комисията, че решението за предоставяне на разрешение било за вещество, доколкото то се съдържа „в смес“, жалбоподателят твърди, че от словосъчетанието „в смес“ по член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006 следва, че подходящото тълкуване трябвало по-скоро да визира употребата на „индивидуалното вещество в контекста на сместа“, а не употребата „на сместа като цяло“. Според жалбоподателя, макар употребата на сместа да се оказва релевантна за разбиране на добавената стойност и функцията на веществото в сместа, заявлението за разрешение трябвало да се формулира около специфичната употреба на самото вещество в тази смес. В случая обаче това не било така.
- 40 Освен това една от причините, поради които било важно заявителят за получаване на разрешение на основание Регламент № 1907/2006 да вземе предвид употребата на „пораждащото сериозно безпокойство вещество в смес“, а не „употребата на сместа“, била, че точността на анализа на алтернативите и на социално-икономическата оценка зависела от дефиницията за употреба. В случая в анализа си на алтернативите заявителите за получаване на разрешение не разгледали веществата или технологиите, които могат да заместят употребата на ДЕНР в сместа. За сметка на това заявлението за разрешение разглеждало само други начини за получаването на смес, която да не съдържа ДЕНР, а именно на PVC без ДЕНР или чрез отделяне, или чрез отстраняване, или от други източници.
- 41 Накрая, Комисията неправилно твърдяла, че доводите на жалбоподателя, упоменати в точки 36—38 по-горе, не били повдигнати в искането за вътрешно преразглеждане. В искането за вътрешно преразглеждане жалбоподателят изяснил, че дефиницията на понятието „употреба“ трябвало да се тълкува като отнасяща се до „техническа функция“ на съответното вещество, за разлика от изявлението на заявителите за получаване на разрешение, с което твърдели, че „не използват самото вещество [ДЕНР], а [то] е само налично като примес (до голяма степен нежелан)“. Жалбоподателят уточнява, че дори да не е използвал прилагателното „активен“ в този контекст, в точка 49 от своето искане за вътрешно преразглеждане посочил, че решението за предоставяне на разрешение не позволявало „да продължи употребата на ДЕНР, самостоятелно или в смес“. С други думи, той отбелязал, че решението за предоставяне на разрешение не позволявало употребата или активното използване на ДЕНР.
- 42 Второ, Комисията направила опит да идентифицира употреба на ДЕНР, която да е в съответствие с Регламент № 1907/2006, като приписала на заявлението за разрешение посочването на функция на ДЕНР, която била трудно съвместима с Регламент № 1907/2006.
- 43 Всъщност в решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията изяснила, че следва да се направи разграничение между „наличието на ДЕНР в отпадъците [...] и функцията, която веществото изпълнява в оползотворения материал, който престава да бъде отпадък“. Според Комисията релевантната функция на ДЕНР в оползотворения материал била да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC от рециклиран материал от мек PVC“.
- 44 От една страна обаче, тази функция не била посочена в заявлението за разрешение. Обратно, заявителите за получаване на разрешение изрично заявили, че „ДЕНР не играе никаква специфична функционална роля за [тях]“. Анализиранията от Комисията функция на ДЕНР не отразявала следователно заявлението за разрешение.

- 45 От друга страна, още по-важно дори било, че намаляването на количеството непреработено, пораждащо сериозно безпокойство вещество, употребявано като пластификатор, с помощта на рециклирано, пораждащо сериозно безпокойство вещество, не можело да се окачестви като „функция“, която може да бъде разрешена съгласно Регламент № 1907/2006.
- 46 Всъщност според жалбоподателя ако тази логика се приложи извън настоящото дело, всяко пораждащо сериозно безпокойство вещество, налично в даден рециклиран материал, би имало при това положение подобна функция, а именно да намали количеството непреработено, пораждащо сериозно безпокойство вещество в материала. Тази логика би довела до разрешаването на всяка употреба на пораждащо сериозно безпокойство вещество, налично в оползотворен материал, само поради това че е бил използван рециклиран материал. При това положение всички заявления за разрешение за употребата на рециклирани материали трябвало по необходимост да бъдат уважени. Разрешаването на „рециклирането на материали, съдържащи пораждащо сериозно безпокойство вещество“, обаче било в пряк разрез с целите на Регламент № 1907/2006. Последният не целял насърчване на рециклирането на материали, съдържащи пораждащи сериозно безпокойство вещества, а напротив, да ги замени и дори постепенно да ги изключи, независимо къде се намират и независимо от старостта им в някои приложения.
- 47 Освен това, макар намаляването на количеството непреработени пластификатори да е функция, „съответстваща на член 62 [от Регламент № 1907/2006]“, анализът на алтернативите според жалбоподателя трябвало да се съсредоточи около тази функция. Следователно било необходимо да се определи дали съществуват алтернативи на употребата на рециклиран DEHP, позволяващи намаляване на количеството непреработен DEHP, необходимо за производството на изделия от PVC. С други думи, ако дефиницията на понятията „употреба“ и „функция“ на Комисията е правилна, анализът на алтернативите, направен от заявителите за получаване на разрешение, е трябвало да представи други начини за намаляване на количеството пластификатори в непреработения PVC, но такива в анализа нямало.
- 48 Освен това Комисията допуснала още една грешка, поддържайки, че едва на етапа на подаването на жалбата жалбоподателят представил доводите относно съществуването на разрешение за „процес, разглеждан в неговата цялост“, а именно рециклирането на смес от отпадъци от PVC, съдържаща DEHP, за разлика от разрешението за конкретна употреба на DEHP в такъв процес или в такава смес. Противно на твърденията на Комисията, жалбоподателят посочил още на етапа на искането за вътрешно преразглеждане, че всъщност се „съсредоточил върху заместването на поток от отпадъци“. Комисията разгледала алтернативите за замяна на рециклирания отпадък „като цяло“, а жалбоподателят критикувал Комисията, че е пропуснала да анализира реалните заместващи вещества, годни да изпълнят функцията на DEHP.
- 49 На второ място, даденото от Комисията тълкуване на понятието „употреба“ в случая можело неправилно да се намеси в режима на уредба на отпадъците.
- 50 В отсъствието на критерии, позволяващи да се установи в кой момент веществото получава статус за „край на отпадък“, имало основание за опасения, че ако се даде разрешение на основание Регламент № 1907/2006 за отпадък, предприятията могли да го посочат като доказателство за положителна оценка на последиците за околната среда или здравето на човека, стремейки се да докажат, че определени отпадъци трябва да получат статус за „край на отпадък“. Така предприятията за рециклиране могли да използват предоставянето на разрешение съгласно Регламент № 1907/2006 за бивш отпадък с цел да получи статус за „край на отпадък“ по смисъла на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3, наричана по-нататък „рамковата директива за отпадъците“).

- 51 Накрая, противно на твърденията на Комисията, доводите на жалбоподателя, посочени в точки 49 и 50 по-горе, по същество били изложени още в искането за вътрешно преразглеждане. Действително, в точки 117 и 118 от него жалбоподателят ясно посочил, че съотношението между Регламент № 1907/2006 и рамковата директива за отпадъците не трябва да бъде нарушавано.
- 52 Комисията оспорва тези доводи.
- 53 Най-напред следва да се подчертае, че за разлика от поддържаното от жалбоподателя в някои точки от жалбата, в настоящото производство тя може да бъде само относно законосъобразността на решението по искането за вътрешно преразглеждане, но не и относно това дали заявлението за разрешение е достатъчно или не. Следователно основанията по жалбата би трябвало да са насочени към доказването на евентуални грешки при прилагане на правото или в преценката, допуснати от Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане, а не на евентуални грешки, допуснати от заявителите за получаване на разрешение.
- 54 Поради това доводите, с които се твърди, първо — че самите заявители за получаване на разрешение не са дефинирали правилно „употребата(ите) на това вещество“ по смисъла на член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006 (вж. т. 35 по-горе), второ — че съгласно данните от заявлението за разрешение, заявителите за получаване на разрешение не са поискали разрешение за активно използване или влагане на ДЕНР в „промишлен процес“, а заявлението за разрешение се отнасяло по-скоро само за неумишленото наличие на вещество в смес (вж. т. 37 по-горе), и трето — че заявителите за получаване на разрешение са имали предвид само процес на събиране, третиране и пускане на пазара на пластмасови отпадъци със съдържание на ДЕНР (вж. т. 37 по-горе), биха могли да имат значение за настоящата жалба само ако в решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията е възприела от свое име съдържашите се в заявлението за разрешение елементи. Същото важи и за довода, че заявлението за разрешение не посочвало възприетата от Комисията функция на ДЕНР в нейното решение по искането за вътрешно преразглеждане (вж. т. 44 по-горе).
- 55 По-нататък, отново като встъпителна бележка, следва да се отбележи, че основанията и доводите, представени пред Общия съд в производство за отмяната на решение, с което се отхвърля искане за вътрешно преразглеждане, биха могли да се приемат за допустими само ако тези основания и доводи вече са били представени от жалбоподателя в искането за вътрешно преразглеждане, и то по такъв начин, че Комисията да е имала възможност да вземе отношение по тях (вж. в този смисъл решение от 15 декември 2016 г., TestBioTech и др./Комисия, T-177/13, непубликувано, обжалвано, EU:T:2016:736, т. 68).
- 56 Този извод се налага с оглед на текста на член 10, параграф 1 от Регламент № 1367/2006. Всъщност от тази разпоредба следва, че искане за вътрешно преразглеждане на административен акт, приет от институция на Съюза съгласно екологичното законодателство, трябва изрично да посочва акта, за който се отнася, и основанията за преразглеждане. От това задължение следва, че молителят, който иска вътрешно преразглеждане, има само право да иска Комисията да се произнесе по основанията, посочено от него в искането. Обратно, той няма никакво право да иска Комисията да се произнесе по въпроси, които не са били повдигнати, поне по сравнително разпознаваем начин във въпросното искане.
- 57 В това отношение следва също да се подчертае, че за да се уточни основанията за преразглеждане съобразно изискванията, молителят, който иска вътрешно преразглеждане на административен акт, приет съгласно екологичното законодателство, е задължен да посочи всички фактически обстоятелства и доказателства и всички правни доводи, пораждащи сериозни съмнения в преценката на институцията или органа на Съюза във визирания акт. Третото лице, което оспорва разрешение за пускане на пазара, следователно трябва да

представи съществени доказателства за наличието на сериозни съмнения за законосъобразността на предоставеното разрешение (вж. в този смисъл и по аналогия решения от 21 май 2015 г., *Schröder/CPVO*, C-546/12 P, EU:C:2015:332, т. 57 и от 15 декември 2016 г., *TestBioTech* и др./Комисия, T-177/13, непубликувано, обжалвано, EU:T:2016:736, т. 66 и 67).

- 58 Изводът по точка 55 по-горе се налага и с оглед на текста на член 10, параграф 2, първо изречение от Регламент № 1367/2006. Съгласно посочената разпоредба сезираната с искане за вътрешно преразглеждане институция разглежда всяко едно такова искане, освен ако то не е очевидно необосновано. Следователно в съответствие с тази разпоредба Комисията трябва да разгледа грижливо и безпристрастно всички посочени в искането за вътрешно преразглеждане обстоятелства и доказателства, освен ако са очевидно необосновани. От една страна, Комисията не следва да разглежда други основания, освен представените от молителя, който иска вътрешно преразглеждане. От друга страна, за да може Комисията да се произнесе по задоволителен начини относно искането за вътрешно преразглеждане, то трябва да предоставя възможност на Комисията да разбере достатъчно точно основанията за критика, отправени срещу оспорвания административен акт (вж. в този смисъл решение от 15 декември 2016 г., *TestBioTech* и др./Комисия, T-177/13, непубликувано, обжалвано, EU:T:2016:736, т. 262—264).
- 59 В случая Комисията сочи, че доводът на жалбоподателя, че понятието „употреба“ предполага „активно“ влагане или прилагане на определено вещество в промишлен процес, е нов, в смисъл че не се е съдържал в искането за вътрешно преразглеждане.
- 60 Според жалбоподателя от точка 49 от искането за вътрешно преразглеждане следва, първо, че разглежданото в случая разрешение е свързано с употребата на „материал, съдържащ ДЕНР, който се влага като част от поток пластмасови отпадъци, в който ДЕНР няма техническа функция“. Второ, според жалбоподателя от тази точка от искането за вътрешно преразглеждане следва също, че „[разглежданото в случая] разрешение следователно не се очаква да позволи на заявителя да употребява самия ДЕНР в някакъв препарат, нито пък да влага [това вещество] в някакво изделие“.
- 61 Налага се констатацията, че когато в настоящото производство жалбоподателят сочи, че понятието „употреба“ предполага „активно“ влагане или прилагане на определено вещество в „промишлен процес“, той формулира оплакване, което не е посочено нито ясно и конкретно, нито по относително очевиден за Комисията начин в искането за вътрешно преразглеждане. Подчертаването от страна на жалбоподателя в настоящото производство, че ДЕНР се употребява „като част от поток отпадъци“, или настояването това вещество да се употребява „в някакъв препарат“ или дори да се влага „в някакво изделие“, от една страна, и приемането, че само активното влагане или прилагане на вещество „в промишлен процес“ съответства на понятието „употреба“, от друга страна, са две различни неща.
- 62 С оглед на това следва да се приеме, че доводът на жалбоподателя, че понятието „употреба“ предполага „активно“ влагане или прилагане на определено вещество в „промишлен процес“, не е бил представен пред Комисията в искането за вътрешно преразглеждане и поради това е недопустим.
- 63 При условията на евентуалност, по съществуването на този довод, тоест по въпроса как следва да се тълкува понятието „употреба“ по член 56, параграф 1, буква а) и член 62, параграф 4, буква в) от Регламент № 1907/2006, следва да се отбележи, че това понятие е дефинирано в член 3, точка 24 от същия регламент. Според тази разпоредба за употреба трябва да се счита „всяка преработка, формулиране, потребление, съхранение, отговорно пазене, обработка, пълнене в контейнери, прехвърляне от един съд в друг, смесване, производство на изделие или всяко друго оползотворяване“.

- 64 Противно на същността на твърденията на жалбоподателя (вж. т. 36 по-горе), понятието „употреба“, съдържащо се в член 3, точка 24 от Регламент № 1907/2006, не се свежда до активното влягане на вещество „в промишлен процес“. Освен това тази разпоредба не дава никакво основание да се счита, че за да е налице „употреба“ на дадено вещество, то трябва съзнателно да се влага в такъв процес.
- 65 Напротив, текстът на член 3, точка 24 от Регламент № 1907/2006 позволява да се направи извод, че е възможно да се говори за „употреба“ на вещество и в случай че то влиза в състава на съчетание от няколко вещества, което на свой ред е преминало през някое от действията, упоменати в член 3, точка 24 от Регламент № 1907/2006. С други думи, когато съчетание от вещества например се преработва, формулира, потребява или съхранява, всички вещества в състава на това съчетание се „употребяват“ по смисъла на Регламент № 1907/2006.
- 66 В подкрепа на това тълкуване е най-напред използваното в член 3, точка 24 от Регламент № 1907/2006 словосъчетание „всяко друго оползотворяване“. Това словосъчетание, от една страна, изразява положението, че в понятието „употреба“ попадат и действия извън изрично предвидените в тази разпоредба. От друга страна, това словосъчетание изразява и положението, че законодателят е възприел широко тълкуване, при което активното използване на съчетание от вещества представлява едновременно активно използване на веществата от неговия състав.
- 67 На второ място, това тълкуване се подкрепя и от текста на член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006. Съгласно посочената разпоредба разрешение е необходимо не само за употребата на веществото в самостоятелен вид, но и за употребата му, когато се съдържа в „смес“. От член 3, точка 2 от същия регламент следва, че „смес“ по смисъла на този регламент е „смес или разтвор, съставен от две или повече вещества“.
- 68 Накрая, както основателно изтъква Комисията, от член 56, параграф 6 от Регламент № 1907/2006, който освобождава от задължението за разрешение „употребата на вещества, когато те присъстват в смеси“ под определени нива на концентрация, посочени в него, имплицитно следва, че е необходимо разрешение за употребата на веществата, упоменати в приложение XIV към този регламент, когато те присъстват „в смеси“. Тази разпоредба отново се основава на положението, че определено вещество, което е част от съчетание от вещества, се употребява винаги когато се употребява самото съчетание.
- 69 Противно на твърденията на жалбоподателя (вж. т. 39 по-горе), не само когато се докаже, че определено вещество притежава специфична функция „в контекста на смес“, за разлика от употребата на „сместа като цяло“, следва да се приеме, че веществото, което се съдържа в сместа, се употребява.
- 70 В това отношение следва да се отбележи, че сместа може да се състои по-специално от вещества, които имат специфична функция в нейните рамки, и от вещества, чиято функция се установява едва в момента, в който се употребява самата смес. На следващо място, могат да и съществуват смеси, в които всички съставни вещества изпълняват определена функция само поради факта че се употребява самата смес. Следователно словосъчетанието „всяко друго оползотворяване“, предвидено в член 3, точка 24 от Регламент № 1907/2006, позволява да се направи извод, че и в двата случая употребата на сместа предполага употреба на всички намиращи се в нея вещества.
- 71 В случая, за да обоснове извода си, че решението за предоставяне на разрешение се отнася за „употреба“ на ДЕНР, в решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията посочва, първо, че разрешението е било поискано за ДЕНР като вещество, „присъстващо като примес (до голяма степен нежелан) в отпадъците, които се събират, сортират, третират и след това се пускат на пазара под формата на рециклат“. Второ, в съзвучие с този подход и в съответствие с член 2, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, Комисията посочва, че след като отпадъците не са вещество, изискванията, предвидени в Регламент № 1907/2006, в случая се прилагат само ако

съдържащите ДЕНР отпадъци са престанали да бъдат отпадък. Това се явява допълнително уточнение, като целта е да се подчертае разграничението между, от една страна, отпадъците от PVC, и от друга страна, рециклата от PVC, тоест отпадъци от PVC, които са загубили качеството на отпадък и поради това могат да се пускат на пазара. От решението по искането за вътрешно преразглеждане следва, че разрешението е приложимо само за тази последна хипотеза. Трето, от посоченото решение следва изрично, че когато в рециклата се съдържа ДЕНР, той изпълнява конкретна „техническа“ функция, а именно да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC от рециклиран материал от мек PVC“. Четвърто, следва да се констатира, че във всички описания на функциите на ДЕНР Комисията изхожда от предпоставката, посочена още в искането за разрешение, че ДЕНР поначало изпълнява функцията на пластификатор (вж. т. 3 по-горе). Накратко, според решението по искането за вътрешно преразглеждане разрешение се дава за ДЕНР в качеството на пластификатор, съдържащ се в рециклат от PVC, пуснат на пазара, след като PVC е изгубило качеството на отпадък. С други думи, Комисията идентифицира някои функции на ДЕНР, които се активират най-късно в момента, когато се употреби рециклатът от PVC, съдържащ това вещество.

- 72 При това положение следва да се приеме, че Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, като в решението по искането за вътрешно преразглеждане по същество е приела, че решението за предоставяне на разрешение е било постановено за „употреба“ на ДЕНР по смисъла на член 3, точка 24, член 56, параграф 1, буква а), член 60 и член 62, параграф 4, буква в) от Регламент № 1907/2006.
- 73 Този извод не може да се постави под съмнение от останалите доводи на жалбоподателя.
- 74 На първо място, доводът на жалбоподателя, че в действителност Комисията е разрешила „процес, разглеждан в неговата цялост“, а именно „рециклирането на материали, съдържащи пораждащо сериозно безпокойство вещество“ (вж. т. 38 и 48 по-горе), следва да се отхвърли.
- 75 От една страна, както основателно поддържа Комисията, този довод не фигурира в искането за вътрешно преразглеждане, поради което е недопустим.
- 76 От друга страна, при всички положения по същество, както вече бе отбелязано в точка 71 по-горе, Комисията изяснява в решението по искането за вътрешно преразглеждане, че разрешението е било дадено за употребата на веществото ДЕНР, съдържащо се в смес, тоест за ДЕНР, съдържащ се в рециклирания PVC, а не за „рециклирането на материали, съдържащи пораждащо сериозно безпокойство вещество“, нито пък за „процес, разглеждан в неговата цялост“. Освен това употребата на съдържаща ДЕНР смес е изрично описана в заявлението за разрешение. Както основателно изтъква Комисията, това обаче не означава, че разрешението се отнася за смес, а за съдържащо се в смес вещество.
- 77 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че от една страна, посочването на функцията на ДЕНР да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC от рециклиран материал от мек PVC“, идентифицирана от Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане, се съдържащо в заявлението за разрешение, е направено за първи път в това решение, и че от друга страна, тази функция била в разрез с целта на Регламент № 1907/2006 за постепенна замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества (вж. т. 44 и 46 по-горе), трябва да се отбележи следното.
- 78 Първо, посочената функция не е приписана на ДЕНР от Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане. В това отношение първата част на първото основание се дължи на неправилен прочит на жалбоподателя на документите, представени на Комисията от заявителите за получаване на разрешение. Действително, още на етапа на заявлението за разрешение те посочват, че функцията на пластификатор на ДЕНР е релевантна за

рециклирания мек PVC, тъй като наличието на това вещество в този материал допринася за омекотяването му, което намалявало количеството пластификатори, които следва да се добавят при преобразуването му в меко изделие от PVC (вж. т. 3 и 4 по-горе). Освен това от точка 51 от искането за вътрешно преразглеждане следва, че жалбоподателят е бил наясно, че заявителите за получаване на разрешение са посочили функцията на DENP в заявлението за разрешение.

- 79 Второ, посочената от Комисията функция на DENP в решението по искането за вътрешно преразглеждане не е в разрез с целта за постепенна замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества, визирана по-специално в съображение 70 и член 55 от Регламент № 1907/2006. В това отношение следва да се подчертае, че целта на тези разпоредби е „постепенната“ замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества с подходящи вещества. Понятието „постепенно“ има особено значение в този контекст. Употребата на заварен в рециклирания PVC DENP позволява да се избегне производството на нови количества DENP. Следователно мярка, насочена към постепенното намаляване на производството на непреработен DENP, не би могла да бъде в разрез с целта за „постепенна“ замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества.
- 80 Освен това жалбоподателят не доказва кое „подходящо“ вещество или технология по смисъла на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 във връзка със съображение 73 от него биха могли да заменят DENP в използвания в употребите по точка 9 по-горе PVC.
- 81 На трето място, неубедителен е доводът на жалбоподателя, че съображенията на Комисията относно функция като разгледаната от тази институция в решението по искането за вътрешно преразглеждане водели до това всяка употреба на пораждащо сериозно безпокойство вещество, налично в оползотворен материал, да бъде разрешавана само поради това че се използвал рециклиран материал, както и че при това положение всички заявления за разрешение за употребата на рециклирани материали трябвало по необходимост да бъдат уважени (вж. т. 46 по-горе).
- 82 В това отношение следва да се отбележи, както основателно изтъква Комисията, че това тълкуване на понятието „употреба“, съдържащо се в Регламент № 1907/2006, не води до уважаване по необходимост на всички заявления за разрешение за употребата на рециклирани материали. За да бъде уважено заявление за разрешение, всъщност трябва да са налице всички условия по член 60, параграф 2 или 4 от Регламент № 1907/2006.
- 83 На четвърто място, по отношение на всички доводи на жалбоподателя относно предоставянето на разглежданото в случая разрешение, както се твърди, за „третиране на отпадъци“ и за твърдяно несъответствие между това разрешение и режима, въведен от законодателя на Съюза относно отпадъците (вж. т. 37 и 50 по-горе), следва да се изложат следните съображения.
- 84 Първо, доводът на жалбоподателя, че по същество разрешението е предоставено за „третирането на пластмасови отпадъци“, което не било в съответствие със законодателството (вж. т. 37 по-горе), може единствено да бъде отхвърлен.
- 85 Действително, в точки 117 и 118 от искането за вътрешно преразглеждане жалбоподателят излага относително неясно твърдението си за разминаване между решението за предоставяне на разрешение и законодателството относно отпадъците, поради което не може да се приеме, че този довод е бил посочен за първи път в жалбата в настоящото производство и е недопустим.
- 86 Този довод обаче е неоснователен. Действително, от една страна, следва да се отбележи, както по същество подчертава Комисията в точка 1.1 от решението по искането за вътрешно преразглеждане, че от член 2, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 следва, че отпадък по

смисъла на Рамковата директива за отпадъците не е вещество, смес или изделие по смисъла на този регламент. От друга страна, както по същество следва от същата точка от това решение, когато се използва смес от PVC, съдържаща DEHP, без сместа да е изгубила качеството отпадък, разглежданото в случая разрешение е неприложимо за сместа. Следователно не съществува никаква несъгласуваност между решението за предоставяне на разрешение и законодателството относно отпадъците.

- 87 Второ, доколкото обаче жалбоподателят се позовава на статуса за „край на отпадък“ (вж. т. 50 по-горе), се налага констатацията, че това оплакване не е повдигнато нито конкретно, нито достатъчно ясно в искането за вътрешно преразглеждане. Поради това този довод е изложен едва на етапа на подаване на жалбата. При това положение с оглед на изложените в точки 55—58 по-горе съображения същият трябва да се отхвърли като недопустим.
- 88 При всички положения по същество, както основателно отбелязва Комисията, не са основателни опасенията на жалбоподателя относно твърдението, че в отсъствието на критерии, изведени от правото или от практика в рамките на Съюза, позволяващи да се установи статус за „край на отпадък“, предоставянето на разрешение „за отпадък“ би попречило рециклираният мек PVC, съдържащ DEHP, да престане да „бъде отпадък“.
- 89 В това отношение, извън това, че този довод е спекулативен, тъй като се основава на хипотези, които не е сигурно, че вече са настъпили или все още могат да настъпят в държавите членки, следва да се отбележи, че видно от член 6, параграф 4 от Рамковата директива за отпадъците, държавите членки решават дали отпадъците са престанали да бъдат отпадък. Решението се взема за всеки отделен случай в светлината на приложимата по тези въпроси съдебна практика на Съюза. Дори държава членка да е избрала при приемането на такова решение, взето при прилагането на понятието „край на отпадък“, да се опре на решение за предоставяне на разрешение, постановено съгласно Регламент № 1907/2006, каквото е разглежданото по делото, това не би могло да бъде мотив за отказ във връзка с решението за предоставяне на разрешение. Действително решението относно статуса за „край на отпадък“ не попада под действието на Регламент № 1907/2006, нито пък на решението за предоставяне на разрешение.
- 90 На пето място, не е убедителен доводът на жалбоподателя, че макар намаляването на количеството непреработени пластификатори да е функция, „съответстваща на член 62 от Регламент № 1907/2006“, анализът на алтернативите от страна на Комисията е трябвало да се съсредоточи около тази функция (вж. т. 47 по-горе).
- 91 Вярно, въпросът как следва да се тълкува понятието „употреба“ може да окаже влияние върху обхвата на анализа на различните условия по член 60, параграфи 2 и 4 от Регламент № 1907/2006. Независимо от това, видно от изложените съображения, възможно е да се говори за „употреба“ и когато, както в случая, става дума за вещество, налично в смес, и характеристиките на веществото имат определена функция в рамките на сместа, в случая на пластификатор, както и функция, която се разкрива едва в момента на употребата на сместа, както в случая функцията, свързана с постепенното намаляване на производството на непреработен DEHP. В този контекст не е неправилно да се приемат като възможни алтернативи други смеси, които не съдържат изобщо веществото, или други методи, при които изпълняваната от веществото функция може да се осигури с други средства. По-конкретно и при всички положения, Комисията не е била длъжна да проверява в каква точно степен разрешената употреба би позволила да се намали присъствието на пазара на пораждащото сериозно безпокойство вещество.
- 92 С оглед на посоченото по-горе първата част от първото основание следва да се отхвърли като недопустима и при всички положения като неоснователна.

– По втората част, с която се твърди наличието на грешки при прилагане на правото и в преценката във връзка с недостатъците в доклада за безопасност на химичното вещество

- 93 Според жалбоподателя направените от Комисията преценки в решението по искането за вътрешно преразглеждане във връзка с доклада за безопасност на химичното вещество съдържат грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката.
- 94 На първо място, заявлението за разрешение не било в съответствие с член 62, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006. Липсата на съответствие с тази разпоредба съставлявала грешка, опорочаваща не само прилагането на член 60, параграф 7 от този регламент в рамките на решението за предоставяне на разрешение, но и преценката на Комисията относно прилагането на последната разпоредба, съдържаща се в решението по искането за вътрешно преразглеждане.
- 95 Всъщност докладът за безопасност на химичното вещество, приложен към заявлението за разрешение, не разглеждал адекватно рисковете за здравето на цяла категория засегнати лица, а именно работниците, изложени на ДЕНР. Данните в заявлението за разрешение относно експозицията на работниците съдържали само минимален биомониторинг и замервания на въздуха. Тези данни били недостатъчни, за да се направи правилна оценка на рисковете за здравето на работниците. Комитетът за оценка на риска и Комитетът за социално-икономически анализ отбелязали недостатъчния характер на доклада за безопасност на химичното вещество в това отношение. По-специално Комитетът за оценка на риска счел, че съдържащата се в този доклад информация е с „ограничена информационна стойност“ и представената оценка на експозицията на групата на работниците не е представителна за заявлението за разрешение. В решението за предоставяне на разрешение Комисията също посочила, че Комитетът за социално-икономически анализ „признава недостатъците в оценката на експозицията на работното място, установени от Комитета за оценка на риска, и липсата на оценка на въздействието върху здравето в социално-икономическия анализ“.
- 96 В отговор на представените от жалбоподателя оплаквания в рамките на искането за вътрешно преразглеждане, изведени, от една страна, от това, че заявлението за разрешение не съдържало доклад за безопасност на химичното вещество, разглеждащ адекватно рисковете за здравето на човека или околната среда, и от друга страна, в резултат от тази липса, от това, че решението за предоставяне на разрешение било неправилно, Комисията само посочила в решението по искането за вътрешно преразглеждане, че Комитетът за оценка на риска констатира недостатъци в оценката на рисковете, произтичащи от ДЕНР, без тя самата, след задълбочено преразглеждане на различните доказателства, да заеме мотивирана позиция относно съответствието на доклада за безопасност на химичното вещество.
- 97 Комисията дори не отбелязала несъответствието в становището на Комитета за оценка на риска, който заявил, от една страна, че заявлението за разрешение отговаря на изискванията на Регламент № 1907/2006, като същевременно недвусмислено признал, от друга страна, недостатъците в представената информация.
- 98 Далеч без да отстрани очевидните недостатъци в доклада за безопасност на химичното вещество, в точка 1.2 от решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията констатирала, че в крайна сметка „макар [Комитетът за оценка на риска] действително да приема в становището си, че в оценката на експозицията има някои недостатъци, той счита, че заявлението съдържа необходимата информация, [...] и Комисията приема, че заявлението е в съответствие с член 62 от [Регламент № 1907/2006]“.
- 99 Според жалбоподателя обаче тези мотиви са очевидно неправилни. Всъщност според него решението по искането за вътрешно преразглеждане се основавало на становището на Комитета за оценка на риска все едно то представлява някакво убедително доказателство.

Самият факт обаче, че в становището си Комитетът за оценка на риска е обявил, че заявлението за разрешение отговаря на изискванията, не обвързвал Комисията. Съображенията на тази институция, състоящи се единствено в позоваване на заключението на Комитета за оценка на риска като на убедително доказателство относно съответствието, ако не и законосъобразността на заявлението за разрешение, очевидно не били достатъчни. Освен това, посочвайки същите съображения в решението по искането за вътрешно преразглеждане, Комисията показала, че се е опряла на факта, че решението за предоставяне на разрешение приема заявлението за разрешение за отговарящо на изискванията на Регламент № 1907/2006. С други думи, Комисията възприела решението за предоставяне на разрешение като доказателство за действителното му съответствие с изискванията. Решението по искането за вътрешно преразглеждане следователно презумирало за установено самото обстоятелство, в случая съответствието на процеса на вземане на решение на етапа на разрешението, което се очаква Комисията да провери на етапа на вътрешно преразглеждане.

- 100 На второ място, следвало да се установи наличието на „явни“ грешки при прилагане на правото относно тълкуването на член 61 от Регламент № 1907/2006 относно преразглеждането на разрешението във връзка с член 60, параграф 7 от същия регламент. Всъщност в своето решение по искането за вътрешно преразглеждане Комисията посочила, че е взела предвид заключението на Комитета за оценка на риска относно недостатъците на заявлението за разрешение, от една страна, определяйки съвсем кратък срок за преразглеждане на разрешението, изтичащ на 21 февруари 2019 г., и от друга страна, налагайки мерки за мониторинг на титулярите на разрешението. Тези мотиви показвали, че недостатъците в заявлението за разрешение, дори да са също толкова тежки, колкото установените от Комитета за оценка на риска, могат да се отстранят с определянето на „съвсем кратък срок за преразглеждане“. Според жалбоподателя обаче член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 не предоставял на Комисията „саниращи правомощия“, даващи ѝ възможност да уважи заявление, което не отговаря на ограничителни условия, било като установи кратък срок за преразглеждане, било по друг начин. Целта на преразглеждането не била на предприятието да се даде възможност да отстрани недостатъците в предходно заявление за разрешение, а да му позволи да „актуализира“ първоначалното заявление за разрешение, като съобрази промените в обстоятелствата, и по-конкретно информацията за наличните алтернативи.
- 101 Накрая, като следствие от тези съображения жалбоподателят поддържа, че когато Комисията посочва, че решението за предоставяне на разрешение изтича на 21 февруари 2019 г., тя тълкува неправилно правните последици от предоставянето на кратък срок за преразглеждане. Всъщност член 61 от Регламент № 1907/2006 предвиждал, че разрешенията „се считат за валидни, докато Комисията реши да измени или оттегли разрешението в резултат на преразглеждане“. Като приела, че е отчела надлежно недостатъците в заявлението за разрешение, предоставяйки кратък срок за преразглеждане, Комисията допуснала „явна“ грешка при прилагане на правото, която лишавала нейния извод от всякаква правдоподобност.
- 102 Комисията оспорва тези доводи.
- 103 Най-напред следва да се отбележи, че доводите, посочени от жалбоподателя във втората част на първото основание, са относно грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, които според него опорочават прилагането на член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 поради съображения, свързани с тълкуването на този член във връзка с две различни разпоредби. По-конкретно, първото оплакване от тази част цели да установи неправилно прилагане на член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, тълкуван във връзка с член 62, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006, а второто оплакване от нея е относно тълкуването на член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 61 от същия регламент.

- 104 Във връзка с първото оплакване, посочено в точка 103 по-горе, следва да се отбележи, че член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 цели да позволи на Комисията да провери дали от формална гледна точка заявлението за разрешение е в съответствие с предписанията на член 62 от същия. По-конкретно Комисията трябва да провери дали информацията, посочена в член 62, параграф 4, букви а)—е) от Регламент № 1907/2006, наистина се съдържа в заявлението за разрешение или не. Действително документите, които заявителите за получаване на разрешение подават, за да изпълнят член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, трябва да бъдат проверими. По-специално докладът за безопасност на химичното вещество трябва да се изготви в съответствие с правилата, посочени в приложение I към същия регламент. При все това член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 налага на Комисията формално процесуално задължение, а не задължение за проверка по същество на елементите по член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.
- 105 От своя страна член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 посочва информацията, която заявителят за получаване на разрешение трябва да представи в момента на подаване на заявлението. В съответствие с тази разпоредба заявленията за разрешение, които, видно впрочем от член 62, параграф 1 от същия регламент, се подават в REACH, се придружават по-специално от доклад за безопасност на химичното вещество и анализ на алтернативите. Член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 също се отличава с формално-процесуален характер.
- 106 За сметка на това нито член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, нито член 62 от същия засягат материалноправните условия за предоставяне на разрешение или задълженията на Комисията при преценката на фактите и доказателствата, позволяващи издаването на разрешение. Конкретно Комисията не следва да разглежда на основание на тези разпоредби по-специално дали докладът за безопасност на определено химично вещество стига до правилни изводи относно свойствата му, нито пък дали Комитетът за оценка на риска е допуснал грешки в разглеждането на този доклад при изготвяне на становището по член 60, параграф 4 и член 64, параграф 4, буква а) от Регламент № 1907/2006.
- 107 Всъщност такива изисквания има по отношение на Комисията по силата на член 60, параграфи 2, 4 и 5 от Регламент № 1907/2006.
- 108 В заседанието страните бяха изслушвани относно съображенията на Общия съд, изложени в точки 104—107 по-горе. В отговор на въпросите на Общия съд жалбоподателят посочи, че според него в „архитектурата на Регламент [№ 1907/2006]“ действително, от една страна, е налице етап, насочен към разглеждането, извършвано от Комисията, на съответствието на заявлението за разрешение с предписанията на регламента, и от друга страна, етап, насочен към разглеждането по същество на условията за предоставяне на разрешение. Първият етап обаче не можел да се сведе само до упражнение по отбелязване в квадратчета, тъй като имало реални изисквания, насочени към същността на представените документи, например произтичащите от приложение I към Регламент № 1907/2006. В приложението например било посочено какво трябва да включва един доклад за безопасност на химичното вещество.
- 109 Този довод трябва да бъде отхвърлен като неоснователен. Действително, приложение I към Регламент № 1907/2006 описва елементите, които трябва по необходимост да съдържат определени документи, представени от заявител за получаване на разрешение, например докладът за безопасност на химичното вещество. Въпреки това, макар че предвижда задължение за заявителя за получаване на разрешение да посочи някои конкретни елементи в заявлението за разрешение и свързаните с тях документи, приложението в самия си текст не задължава Комисията по време на разглеждането, което следва да извърши на основание член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 62 от същия, да проверява по същество посочените елементи.

- 110 Накрая, в заседанието жалбоподателят по същество подчерта, че според него при всички положения заявлението за разрешение има недостатъци, нарушаващи не само изискванията за оценката, която следва да извърши Комисията съгласно член 60, параграфи 2—5 от Регламент № 1907/2006, но и предписанията за разглеждане на съответствието на заявлението по член 62 от посочения регламент. С това жалбоподателят, изглежда, приема, че член 62, параграф 4 от същия регламент установява формални условия за предоставянето на разрешение.
- 111 Този довод обаче също няма как да не се отхвърли като неоснователен. Действително, от една страна, жалбоподателят, изглежда, изхожда от предпоставката, че е необходима предварителна оценка по въпроса дали заявление за разрешение, което съдържа всички елементи, упоменати в член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и в приложение I към него, включва недостатъци, свързани със съществуването на заявлението, с такава тежест, че би било позволено да се заключи, че заявлението не е в съответствие с Регламент № 1907/2006 дори от формална гледна точка. Подобна предварителна оценка обаче не се предвижда в Регламент № 1907/2006. От друга страна, ако жалбоподателят не изхожда от тази предпоставка, а по-скоро от хипотезата, че това е проверката, предвидена в член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, се налага констатацията, че той не посочва обективния критерий, който би позволил да се определи с точност или поне релевантно и убедително прагът на недостатъците в заявлението за разрешение, който би могъл да доведе до нарушение на формалните условия, предвидени в тази разпоредба.
- 112 В случая е безспорно, че заявлението за разрешение се съпътства от всички елементи по член 62 от Регламент № 1907/2006 и че формалното условие по член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 относно представянето на доклад за безопасност на химичното вещество е изпълнено. В случая е изпълнено и изискването документите, посочени в член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, да бъдат проверими. Всъщност нито комитетите на REACH, нито Комисията сочат, че документите, представени от заявителите за получаване на разрешение, не са били проверими. Жалбоподателят също не твърди конкретно и с помощта на доказателства, че документите, които придружават заявлението за разрешение, са били непроверими. Освен това няма спор между страните, че що се отнася до доклада за безопасност на химичното вещество, заявителите за получаване на разрешение са изпълнили изискванията на приложение I към Регламент № 1907/2006. Никой от участниците не твърди, че този доклад не е бил в съответствие с изискванията на приложение I към Регламент № 1907/2006. Жалбоподателят също не представя доказателства в искането за вътрешно преразглеждане, които биха позволили да се направи друг извод по този въпрос.
- 113 При това положение следва да се констатира, че доводите на жалбоподателя относно наличието на твърдените недостатъци, опорочаващи становището на Комитета за оценка на риска, и значението им за предоставянето на разглежданото в случая разрешение, от една страна, и фактът, че Комисията не е отстранила тези недостатъци, а само се позовала на становището на този комитет и на решението за предоставяне на разрешение като убедителни доказателства, от друга страна, нямат никакво значение за отговора на въпроса дали Комисията е била в неизпълнение или не на задължението си по член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 62 от него. Действително, посочените доводи имат отношение към въпроси относно преценката на сложни фактически обстоятелства, залегнали в основата на изготвеното от Комитета за оценка на риска становище, както и към правомощието на Комисията да оценява тези сложни фактически обстоятелства, и следователно към материалната законосъобразност на решението за предоставяне на разрешение.
- 114 Така, доколкото жалбоподателят оспорва формалната законосъобразност на решението за предоставяне на разрешение, изтъквайки доводи, свързани с материалноправните условия за неговото приемане, следва, като първи междинен извод, да се констатира, че посочените доводи са неприложими.

- 115 Що се отнася до второто оплакване в рамките на втората част от първото основание (вж. т. 103 по-горе), следва да се отбележи, че член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 не препраща към член 61 от този регламент и няма връзка с него.
- 116 Поради това следва да се констатира, като втори междинен извод, че доводът на жалбоподателя, изведен от съчетанието на тези две разпоредби, целящ да установи нарушение на член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, също е неприложим.
- 117 Освен това доводът, свързан с определянето на „кратък срок за преразглеждане“ и с целта за „преразглеждане“ на основание член 61 от Регламент № 1907/2006 (вж. т. 100 по-горе), по-скоро изглежда, че може да бъде посочен, за да установи наличието на недостатък в материалноправната законосъобразност на решението за предоставяне на разрешение. Това важи и за довода на жалбоподателя относно твърдяната липса на „саниращи правомощия“ на Комисията за отстраняване на недостатъците в съдържанието на заявлението за разрешение посредством определянето на кратък срок за преразглеждане. Както вече бе отбелязано в точки 104 и 106 по-горе, член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006 не се отнася до материалноправната законосъобразност на решението за предоставяне на разрешение.
- 118 Следователно, като трети междинен извод, следва да се констатира, че доводът, изведен от определянето на „кратък срок за преразглеждане“, който бил в разрез с целта за „преразглеждане“ на основание член 61 от Регламент № 1907/2006, е ирелевантен за разрешаването на въпроса дали Комисията е нарушила или не формалните изисквания по член 60, параграф 7 от този регламент. Следователно и този довод е неприложим.
- 119 Трите междинни извода, посочени в точки 114, 116 и 118 по-горе, по принцип биха били достатъчни за отхвърляне на втората част на първото основание.
- 120 Все пак се поставя въпросът дали доводите на жалбоподателя, упоменати в точки 94—101, 113 и 117 по-горе, могат да послужат като основание в подкрепа на оплакванията за нарушение на разпоредби, различни от член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006, а именно на член 60, параграф 4 от него, от една страна, и на член 60, параграфи 8 и 9 от същия във връзка с член 61, параграф 1, първо изречение от него, от друга страна.
- 121 В това отношение следва да се напомни, че разрешението по Регламент № 1907/2006 може да се предостави в рамките на т.нар. процедура за „адекватен контрол“, каквато е уредената в член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, или алтернативно, в рамките на т.нар. „социално-икономическа“ процедура като уредената в член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. Процедурата за „адекватен контрол“ се отличава от „социално-икономическата“ процедура по това, че последната следва да се приложи, когато не е доказано, че рискът, който употребата на вещество представлява за здравето на човека или околната среда заради характерните му свойства, упоменати в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, е адекватно контролиран в съответствие с член 60, параграф 2 от този регламент.
- 122 На следващо място, трябва да се отбележи, че с оглед на правото на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, когато жалбоподателят представи фактически обстоятелства и доводи, за да установи нарушение на правна норма, която се оказва ирелевантна, докато посочените обстоятелства и доводи могат да обосноват нарушение на друга разпоредба, няма пречка Общият съд да постави тези фактически обстоятелства и доводи в релевантния правен контекст. С други думи, няма пречка Общият съд да разгледа тези фактически обстоятелства и доводи като отнасящи се до релевантната разпоредба. Всъщност не се изисква страната да посочи изрично разпоредбите, съгласно които има право да предприеме действия по съдебен ред или, по-общо, на които

основава изтъкнатите от нея оплаквания (вж. решение от 13 юни 2012 г., XXXLutz Marken/СХВП — Meyer Manufacturing (CIRCON), T-542/10, непубликувано, EU:T:2012:294, т. 21 и цитираната съдебна практика).

- 123 При все това в контекста на жалба против решение като решението по искане за вътрешно преразглеждане на основание член 10 от Регламент № 1367/2006, тълкуването за поставяне на някои фактически обстоятелства и доводи на жалбоподателя в релевантния правен контекст би могло да се възприеме само доколкото не се нарушават ограниченията, наложени на Общия съд с посочения член 10 и описани в точки 55—58 по-горе.
- 124 Накрая, това тълкуване не би могло да се извърши без съгласието на жалбоподателя, поне имплицитно, с този начин на действие.
- 125 В случая в заседанието страните по спора бяха изслушани от Общия съд относно неприложимостта на доводите на жалбоподателя, посочени в точки 94—101, 113 и 117 по-горе. По-специално Общият съд попита жалбоподателя към кое друго основание за обжалване биха могли да се причислят неговите доводи.
- 126 В отговор на този въпрос жалбоподателят припомни, че в рамките на второто и третото основание е изтъкнал наличието на явни грешки в преценката, което било равностойно на нарушение на материалното право, а именно конкретно на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006. Освен това жалбоподателят посочи по същество, че ако доводите, представени в рамките на втората част на първото основание, не бъдат приети в рамките на тази част, те трябвало да бъдат взети предвид в рамките на второто и третото основание.
- 127 При това положение като оплакване за нарушение на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 може да се тълкува доводът на жалбоподателя, че по същество, първо — в решението по искането за вътрешно преразглеждане самата Комисия след задълбочено преразглеждане на различните доказателства не е приела мотивирана позиция относно съответствието на доклада за безопасност на химичното вещество, данните по който са били преценени още от Комитета за оценка на риска като недостатъчни, що се отнася до експозицията на работниците на ДЕНР (вж. т. 94—97 по-горе), и второ — Комисията само посочила в това решение, вместо убедително доказателство, че този комитет е констатирал „недостатъци“ в оценката на рисковете, произтичащи от ДЕНР (вж. т. 98 и 99 по-горе).
- 128 Също така като оплакване за нарушение на член 60, параграфи 8 и 9 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 61, параграф 1, първо изречение от този регламент може да се тълкува доводът за налагане на „кратък срок за преразглеждане“ (вж. т. 100 и 101 по-горе).
- 129 На първо място, доводите на жалбоподателя, упоменати в точки 94—99 по-горе, трябва обаче да бъдат отхвърлени, дори след повторно тълкуване като доводи по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.
- 130 Всъщност, когато оценка на риска, свързан с употребата на вещество, за здравето на човека или околната среда, съдържаща се в доклад за безопасност на химичното вещество, съдържа неясноти или недостатъци, може да се направи извод, че не е било доказано, че рискът е адекватно контролиран. Ако това е така, разрешение не може да се издаде в рамките на „процедура за адекватен контрол“ по член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 131 Обратно, това обстоятелство може да е повод за въпроса дали на основание на фактите и доказателствата, с които разполага Комисията, разрешение може да се издаде на основание член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 в рамките на „социално-икономическата процедура“.

- 132 В случая, като по същество твърди, че в решението по искането за вътрешно преразглеждане, след задълбочено преразглеждане на различните доказателства, самата Комисията не е приела мотивирана позиция относно съответствието на доклада за безопасност на химичното вещество с разпоредбите на Регламент № 1907/2006 (вж. т. 94—97 по-горе), жалбоподателят поставя под съмнение обстоятелство, което би могло да има значение за прилагането на член 60, параграф 2 от този регламент, а не за прилагането на член 60, параграф 4 от него.
- 133 Това важи и за довода, че Комисията само посочила като убедително доказателство в своите решения, че Комитетът за оценка на риска е констатирал недостатъци в оценката на рисковете, произтичащи от ДЕНР (вж. т. 98 и 99 по-горе).
- 134 Доколкото по същество се основават на предпоставката, че наличието на неясноти относно контрола на рисковете, произтичащи от употребата на ДЕНР, представлява само по себе си препятствие за прилагането на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, доводите, упоменати в точки 94—99 по-горе, са неприложими.
- 135 Освен това следва да се отбележи, както посочва Комисията без убедителни възражения от страна на жалбоподателя по този въпрос, че докладът за безопасност на химичното вещество съдържа информация относно биомониторинга, извършен в две държави членки, и относно приложените по отношение на въздуха мерки, свързани с проучвания на експозицията на работници в сектора на PVC, които използват непреработен PVC и ДЕНР, а не рециклиран PVC. Проучванията включват данни за работниците от две държави членки, които представляват информация относно биомониторинга, както и данни от Германия, Франция, Нидерландия и Финландия относно контрола на атмосферното замърсяване. Предприятията, за които се отнасят данните, извършват дейност във формулирането и преобразуването на PVC. Въпреки че представената информация не е конкретно свързана с употребата на рециклиран PVC, съдържащ ДЕНР, тя има връзка с дейности, в които се използва непреработен PVC, към който се добавя непреработен ДЕНР, и с по-нататъшното преобразуване на това вещество. Освен това заявителите за получаване на разрешение са подготвили модели за експозицията на работниците във връзка с прехвърлянето на рециклиран мек PVC от малки или големи торби, което е специфична дейност за употребата на рециклиран PVC, която не е включена в мерките, изведени от проучванията за непреработения PVC.
- 136 Както основателно отбелязва Комисията, ако Комитетът за оценка на риска е направил извод, че има неяснота в оценката на експозицията на работниците и че представената информация не е представителна за всички употреби, обхванати от заявлението за разрешение, това не означава, че не е била представена никаква информация за експозицията на работниците, нито че от нея не може да се направи никакъв извод.
- 137 Жалбоподателят не оспорва мотивирано тази констатация на Комисията. Извън общото оспорване на доклада за безопасност на химичното вещество, той не установява, че от този доклад не е могъл да се направи никакъв полезен извод.
- 138 При липсата на описаното оспорване доводът на жалбоподателя, съдържащ упрек към Комисията, че след задълбочено разглеждане на различните доказателства не е приела мотивирана позиция относно доклада за безопасност на химичното вещество, не е достатъчен, за да установи нарушение на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. Следователно той не би могъл да бъде приет. Това се отнася и за останалите доводи, упоменати в точки 97—99 по-горе.
- 139 На второ място, доводът относно определянето на „кратък срок за преразглеждане“, който според жалбоподателя представлявал опит от страна на Комисията да отстрани недостатъците в доклада за безопасност на химичното вещество (вж. т. 100 и 101 по-горе), може да послужи

като мотив за нарушението на член 60, параграфи 8 и 9 от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 61, параграф 1, първо изречение от същия. За да се провери основателността му, следва да се имат предвид следните обстоятелства.

- 140 Съгласно член 60, параграф 8, първо изречение от Регламент № 1907/2006 разрешенията подлежат на „периодично преразглеждане, без да се засяга което и да е решение, отнасящо се за бъдещ период на преразглеждане“. Съгласно член 60, параграф 9, буква д) от Регламент № 1907/2006 разрешението трябва да посочва „ограничения във времето период на преразглеждане“. Накрая, съгласно член 61, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1907/2006 разрешения, издадени в съответствие с член 60, се считат за валидни, „докато Комисията реши да измени или оттегли разрешението в резултат на преразглеждане, при условие че притежателят на разрешението представи доклад за преразглеждане най-малко 18 месеца преди изтичането на ограничения във времето период на преразглеждане“.
- 141 В това отношение следва да се подчертае незабавно, видно например от текстовете на английски и немски език на Регламент № 1907/2006, както и от контекста на тези разпоредби, че понятията „réexamen“ и „révision“, използвани в текста на френски език на трите посочени в точка 140 по-горе разпоредби, са синоними.
- 142 На следващо място трябва да се подчертае, че по принцип независимо от съдържанието им, условията, наложени съгласно член 60, параграф 8 и параграф 9, букви г) и д) от Регламент № 1907/2006, със сигурност не биха могли да имат за цел отстраняването на евентуалните липси в заявлението за разрешение или в анализа на алтернативите, представен от заявителя за получаване на разрешение, или пък на евентуалните недостатъци при разглеждане от страна на Комисията на условията, предвидени в член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.
- 143 С други думи, възможността за определяне на някои условия в разрешението, предвидена в член 60, параграф 8 и параграф 9, буква г) от Регламент № 1907/2006, не би могла да се тълкува в смисъл, че позволява на Комисията да остави открит въпроса дали са налице условията по член 60 от Регламент № 1907/2006 и при такова положение да предприеме действия, изразяващи се в определянето на съпътстващи разрешението условия, целящи да отстранят евентуалните недостатъци или пропуски в оценката, която ѝ е възложена съгласно последната посочена разпоредба.
- 144 Действително, при разглеждането на условията, предвидени в член 60 от Регламент № 1907/2006, Комисията трябва да установи дали всички релевантни факти и свързаните с тях технически и икономически съображения позволяват да се направи извод, че условията, предвидени в тази разпоредба, действително са изпълнени. Ако това не е така, Комисията няма право да издаде разрешение, било то и условно.
- 145 При все това в случая, противно на това, което по същество поддържа жалбоподателят, не може да се констатира, че срокът за преразглеждане, определен в решението за предоставяне на разрешение, е бил използван като инструмент по силата на „саниращи правомощия“, предоставени на Комисията, с които да се отстранят недостатъците от доклада за безопасност на химичното вещество, представен от заявителите за получаване на разрешение.
- 146 Действително, когато Комисията определя срока за преразглеждане, който в случая е кратък, не се е налагало да се отстраняват недостатъците, отбелязани от Комитета за оценка на риска.
- 147 От една страна, единствената последица от неяснотите, свързани с доклада за безопасност на химичното вещество, е била, че правното основание на решението за предоставяне на разрешение не е било по член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, а по член 60,

параграф 4 от същия. Следователно не се е налагало да се отстраняват недостатъците от доклада за безопасност на химичното вещество от позицията на член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.

- 148 От друга страна, следва да се напомни, че в рамките на качествения анализ, който включва неяснотите, отбелязани от Комитета за оценка на риска, Комитетът за социално-икономически анализ е посочил, че според него разрешението в случая може да бъде дадено, което показва, че неяснотите, свързани с доклада за безопасност на химичното вещество, в крайна сметка са били преодоленни.
- 149 Жалбоподателят не може да изтъква изолирано недостатъците в доклада за безопасност, без да оспори мотивирано оценката на Комитета за социално-икономически анализ.
- 150 С доводите, представени в рамките на втората част от първото основание, жалбоподателят не установява, че недостатъците на доклада за безопасност на химичното вещество са имали значение за прилагането на условията по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, поради което няма основание да се счита, че Комисията е направила опит за отстраняването им с определянето на срок за преразглеждане. Следователно не може да се установи никакво нарушение на член 60, параграф 8 и параграф 9, буква д) от Регламент № 1907/2006.
- 151 С оглед на изложеното втората част трябва да се отхвърли като неоснователна.

– По третата част, с която се твърди наличието на грешки при прилагане на правото и на явни грешки в преценката във връзка с пропуски в оценката на подходящите алтернативи

- 152 Според жалбоподателя Комисията е допуснала явна грешка при прилагане на правото в тълкуването на понятието „алтернативи“, съдържащо се в член 62, параграф 4, буква д) от Регламент № 1907/2006 и, в резултат от нея, „явна грешка в преценката на съответствието на заявлението за разрешение с оглед на член 60, параграф 7 от същия регламент“. Тези грешки лишавали изводите на Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане „от всякаква правдоподобност“.
- 153 Действително, с оглед на текста на съображение 74 от Регламент № 1907/2006 и предвид ролята на оценката на алтернативите, както и обичайния смисъл на израза „алтернатива“, трябвало да се приеме, че заявлението за разрешение трябва да включва анализ на веществата или технологиите, които могат да се използват вместо пораждащото сериозно безпокойство вещество „в процеса [...] или употребата“, за които се иска разрешение. Според жалбоподателя всъщност анализът на „алтернативите“ е предназначен да даде възможност да се провери дали друго вещество или технология може да замести пораждащото сериозно безпокойство вещество „в предвидения процес“. Освен това алтернативите трябвало да се оценяват от гледна точка на функцията, за която се иска разрешение. По-конкретно алтернативата трябвало да се разглежда спрямо функцията на веществото „в процеса“ и в съпоставка с по-малко опасно вещество или технология.
- 154 В случая анализът на алтернативите, предложен в заявлението за разрешение, бил недостатъчен. Тъй като заявлението не уточнявало функцията на ДЕНР, то не посочвало и решения, годни да заместят това вещество в изпълняваната от него функция.
- 155 Действително, Комисията посочила в решението по искането за вътрешно преразглеждане, че ДЕНР изпълнява функцията да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от [...] PVC“. Освен това Комисията обявила в решението

по искането за вътрешно преразглеждане, че заявлението за разрешение всъщност включва оценка на алтернативите „от гледна точка на заяви[телите за получаване на разрешение]“, по-специално решението, изразяващо се в използване на непреработен PVC.

- 156 При все това да се приеме, че употребата на непреработен PVC може да се окаже като „алтернатива“, при положение че при производството на непреработен PVC също се използва пораждащо сериозно безпокойство вещество, представлявало „явна“ грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на понятието „алтернатива“.
- 157 При всички положения жалбоподателят посочва, че както отбелязва Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане, ако функция на DENP е да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от [...] PVC“, и ако тази функция действително е съвместима с Регламент № 1907/2006, посочената институция е трябвало да провери за алтернативи, позволяващи да се намали количеството на използвания DENP в производството на изделия от PVC. Тази проверка трябвало да отчете много по-големия брой решения за замяна на DENP в процеса на производство на изделия от PVC, по-специално например използването на пластификатори, които не са пораждащи сериозно безпокойство вещества.
- 158 В случая обаче анализът на алтернативите, приложен към заявлението за разрешение, дори не отговарял на „функцията“ на DENP, приета от Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане. Вместо да посочва решение, позволяващо да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от [...] PVC“, заявлението за разрешение предоставяло информация за три други процеса за рециклиране на PVC, а именно за решение, изразяващо се в отделяне и премахване от процеса на рециклиране на отпадъците от потреблението, съдържащи количества DENP, надвишаващи определена концентрация (0,3 теглови процента), решение, изразяващо се в отстраняването на DENP от отпадъците от PVC, и решение, свързано с използването на друг вид отпадъци от промишлено PVC.
- 159 Комисията оспорва тези доводи.
- 160 Най-напред следва да се напомни, както бе отбелязано в точки 104—106 по-горе, че член 60, параграф 7 и член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 уреждат въпроса дали съответните документи са били представени в подкрепа на заявлението за разрешение. Тези разпоредби се отнасят до формалните аспекти на процедурата по издаване на разрешението.
- 161 В случая е безспорно, че заявлението за разрешение се придружава от представяне на алтернативи. Тъй като също е необходимо документите, които трябва да представят заявителите за получаване на разрешение, да бъдат проверими, за да могат заявителите да изпълнят член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, следва да се подчертае, че жалбоподателят не е установил конкретно с помощта на доказателства, че представените от заявителите за получаване на разрешение документи не отговарят на този критерий (вж. т. 111 по-горе).
- 162 Ако се погледне внимателно, доводите на жалбоподателя, с които установява недостатъци във връзка с алтернативите, се отнасят до основателността на решението по искането за вътрешно преразглеждане. При това положение тези доводи са неприложими, доколкото са представени, за да се установят грешки при прилагане на правото или грешки в преценката относно прилагането на член 60, параграф 7 и на член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.

- 163 Действително, поради същите като изложените в точки 122—124 по-горе причини, тези доводи могат да се тълкуват като подкрепящи основанието, с което се твърди нарушение на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 поради неправилна оценка на алтернативите от страна на Комисията.
- 164 Всъщност в рамките на третото основание по жалбата жалбоподателят сочи именно нарушение на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006, като представя доводи, изведени от твърдение за неправилна преценка на алтернативите. Както настоящата част от първото основание, така и третото основание по същество се отнасят до твърдяна грешка при прилагане на правото относно тълкуването на понятието „алтернативи“. Освен това доводите, посочени от жалбоподателя в настоящата част от първото основание по жалбата, и доводите, представени в рамките на първото оплакване по третото основание, отчасти се припокриват.
- 165 В това отношение следва да се подчертае, че с първото оплакване по третото основание жалбоподателят твърди нарушение на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 относно анализа на алтернативите с оглед на следните две обстоятелства. От една страна, в решението по искането за вътрешно преразглеждане и в заявлението за разрешение съответно Комисията и заявителите за получаване на разрешение се насочили към неправилна „референтна рамка“, а именно „замяната в процеса (производството на изделия от PVC) на поток от отпадъци, а не замяната на [пораждащото сериозно безпокойство вещество]“. От друга страна, Комисията повторила, че ДЕНР изпълнява функцията да намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от PVC (вж. т. 226 по-долу). Въпросът относно неправилната „референтна рамка“ и дали анализът на алтернативите трябва да се съсредоточава върху пораждащо сериозно безпокойство вещество „в процес“ като посочения от жалбоподателя в рамките на настоящата част от първото основание, се припокриват. Припокриват се и хипотезата на оплакването относно наличието на грешки в оценката на алтернативите поради неправилно тълкуване на функцията на ДЕНР (вж. т. 233 по-долу), от една страна, и упреците на жалбоподателя в доводите му по точки 155—158 по-горе, от друга страна.
- 166 Освен това условията, които позволяват на Общия съд да тълкува доводи, за да им придаде полезно действие (вж. т. 122—124 по-горе), са изпълнени. По-специално следва да се подчертае, че уточненията, внесени от жалбоподателя в заседанието относно ползата от неговите доводи с оглед на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 — за разлика от ползата от тях с оглед на член 60, параграф 7 и на член 62, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 — включват и доводи, представени в подкрепа на настоящата част от първото основание. Накрая, Комисията също беше изслушана по този въпрос.
- 167 При това положение следва доводите, представени в точки 152—158 по-горе, да се разгледат като допълващи доводите, представени в рамките на третото основание.

– По четвъртата част, с която се твърди грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 60, параграф 7 и на член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006

- 168 В подкрепа на четвъртата част от първото основание жалбоподателят отбелязва, че Комитетът за оценка на риска на REACH е поискал от заявителите за получаване на разрешение допълнителна информация в момент, в който според посочения комитет заявлението за разрешение вече е било в съответствие с предписанията на член 62 от Регламент № 1907/2006. С това посоченият комитет допуснал „явна“ грешка при прилагане на правото, а именно нарушение на процедурата, предвидена в член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006. Тъй като в своето решение по искането за вътрешно преразглеждане Комисията потвърдила този

подход, това решение на свой ред било опорочено поради „явна“ грешка при прилагане на правото. Накрая самата Комисия също нарушила не само член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, но и член 60, параграф 7 от същия.

- 169 Според жалбоподателя съгласно член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, когато заявлението е обявено за отговарящо на предписанията по член 62 от Регламент № 1907/2006, единствено Комитетът за социално-икономически анализ може да поиска допълнителна информация, и то само във връзка с алтернативите. Обратно, от тази разпоредба следвало, че Комитетът за оценка на риска няма право да иска допълнителна информация по заявление, което вече е преценено за отговарящо на предписанията на член 62 от Регламент № 1907/2006.
- 170 Комисията оспорва тези доводи.
- 171 Най-напред следва да се отбележи, видно от член 64, параграф 3, първо изречение от Регламент № 1907/2006, че исканията, които Комитетът за оценка на риска и Комитетът за социално-икономически анализ могат да отправят до заявител за получаване на разрешение на основание на посочената разпоредба, се отнасят до въпроса дали заявлението включва цялата релевантна информация, посочена в член 62 от Регламент № 1907/2006, която трябва да бъде на разположение на тези комитети, за да изпълнят задачите си, свързани с изготвянето на становищата, упоменати в член 64, параграф 1 от Регламент № 1907/2006. Съгласно член 64, параграф 3, второ изречение от Регламент № 1907/2006, ако е необходимо, комитетите след консултация помежду си отправят съвместно искане към заявителя за допълнителна информация, за да приведат заявлението в съответствие с изискванията на член 62 от Регламент № 1907/2006. Така от първите две изречения на член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 следва, че съвместното искане на тези комитети трябва да е по въпроса дали заявлението за разрешение е в съответствие с член 62 от Регламент № 1907/2006 от формална гледна точка, тоест дали се съпътства от всички документи и данни, посочени в последната разпоредба. Освен това съвместното искане на посочените комитети може да е за получаването на проверими документи от заявителя за получаване на разрешение.
- 172 В допълнение към компетенциите, предоставени от член 64, параграф 3, първо изречение от Регламент № 1907/2006, на основание на член 64, параграф 3, трето изречение от този регламент, Комитетът за социално-икономически анализ може, ако счете за необходимо, да изиска от заявителя или да прикани трети страни да представят в рамките на определен период от време допълнителна информация за възможните алтернативни вещества или технологии.
- 173 За разлика от искането по член 64, параграф 3, второ изречение от Регламент № 1907/2006, искането по член 64, параграф 3, трето изречение от същия регламент не е по въпроса дали информацията по член 62 от Регламент № 1907/2006, представена от заявителя за получаване на разрешение, е пълна или проверима. Искането по член 64, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1907/2006 следователно не е свързано с формален аспект на съответното заявление за разрешение. За сметка на това неговата цел е получаване на необходимата допълнителна информация за преценката по същество на Комитета за социално-икономически анализ на съответното вещество и оценката на алтернативите. Такова искане може да е полезно при изготвянето на становището на Комитета за социално-икономически анализ, съдържащо елементите, уточнени в член 64, параграф 4, буква б) от Регламент № 1907/2006. По-специално когато например в анализа на алтернативите, представен от заявителя за получаване на разрешение, има недостатъци или липси, които могат да бъдат отстранени от него, искане, отправено на основание член 64, параграф 3, трето изречение от Регламент № 1907/2006, може да даде възможност на Комитета за социално-икономически анализ да избегне необходимостта — ако заявителят за получаване на разрешение желае да внесе коментара, упоменат в член 64, параграф 5, първа алинея — да изчака внасянето му в съответствие с член 64, параграф 5, трета алинея, второ изречение от същия регламент.

- 174 В Регламент № 1907/2006 не съществува аналогична разпоредба, позволяваща на Комитета за оценка на риска да поставя допълнителни въпроси на заявителя за получаване на разрешение, за да получи необходимите факти и доказателства за оценка по същество на данните, които трябва да се съдържат в неговото становище, упоменато в член 64, параграф 1 от Регламент № 1907/2006.
- 175 При изготвянето на становището на Комитета за оценка на риска обаче може също да се наложи от заявителя за получаване на разрешение да се поиска допълнителна информация за отстраняване на евентуалните недостатъци или липси в доклада за безопасност на определено химично вещество. Комитетът за оценка на риска трябва да може да отправя въпроси до заявителя за получаване на разрешение, дори само за да ускори процедурата по изготвяне на своето становище и да избегне необходимостта да изчаква заявителят за получаване на разрешение да представи коментара съгласно член 64, параграф 5, трета алинея от Регламент № 1907/2006.
- 176 В рамките на задължението си за полагане на дължима грижа и поради съображения за добра администрация във връзка с преписката, по която е сезиран, Комитетът за оценка на риска може във всеки момент да уведоми заявителя за получаване на разрешение за недостатъците в доклада за безопасност на дадено химично вещество. Освен това този комитет може да реши да предостави на заявителя за получаване на разрешение възможност да представи всяка необходима информация, позволяваща му да допълни или уточни преценката, която ще трябва да направи при изпълнение на задачата си по оценяване на рисковете от съответното вещество, при това без тази възможност да е изрично предвидена в Регламент № 1907/2006.
- 177 С оглед на изложеното, противно на твърденията на жалбоподателя в изложените от него доводи в тяхната цялост, упоменати в точки 168 и 169 по-горе, не може да се приеме, че Комитетът за оценка на риска е нарушил член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006, поставяйки допълнителни въпроси по същество на заявлението за разрешение, макар да е стигнал до извода, че заявлението за разрешение е в съответствие с предписанията на член 62 от същия регламент.
- 178 При това положение Комисията не може да бъде упрекната в грешка при прилагане на правото при приемането на решението по искането за вътрешно преразглеждане и следователно четвъртата част на първото основание трябва да бъде отхвърлена. Следователно първото основание в неговата цялост трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, с което се твърдят явни грешки в преценката, опорочаващи социално-икономическата оценка по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006

- 179 Второто основание на жалбоподателя има за цел да установи явни грешки в преценката, опорочаващи социално-икономическата оценка, предвидена в член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, на която се основава Комисията за предоставяне на разрешение и впоследствие за отхвърляне на искането за вътрешно преразглеждане. Това основание се състои от три части.

– По първата част, с която се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, опорочаващи референтната рамка за социално-икономическа оценка

- 180 Жалбоподателят счита, че „референтната рамка“ на решението за предоставяне на разрешение е употребата на ДЕНР, упомената от заявителите за получаване на разрешение в заявлението за разрешение.

- 181 В случая твърдяната грешка при прилагане на правото, опорочаваща тази „референтна рамка“, а именно грешката, която произтичала от тълкуването от заявителите за получаване на разрешение на понятието „употреба“, съдържащо се в член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006, посочена в рамките на първата част на първото основание, опорочавала и оценката, направена от Комисията на твърдените ползи от „употребата“, предмет на заявлението за разрешение. Както той изяснил в искането за вътрешно преразглеждане, от „употребата“ на пораждащо сериозно безпокойство вещество, което не изпълнява никаква функция, не можело да има никаква социално-икономическа полза. В отговор на този довод Комисията отново посочила в решението по искането за вътрешно преразглеждане, че релевантната функция на DEHP е да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC“. Според жалбоподателя „намалването на количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC“, не е „функция“ в съответствие с изискванията на Регламент № 1907/2006.
- 182 Освен това, използвайки „същите елементи“ за описване на „употребата“ по член 56, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006, от една страна, и за описване на социално-икономическата „полза“ по член 60, параграф 4, буква б) от Регламент № 1907/2006, от друга страна, Комисията също допуснала грешка при прилагане на правото във връзка с тълкуването на понятието „полза“.
- 183 Комисията оспорва тези доводи.
- 184 Най-напред следва да се подчертае, че всички доводи на жалбоподателя, изложени в подкрепа на първата част на второто основание, се основават на предпоставката, изложена от него в рамките на първата част на първото основание, че начинът, по който Комисията тълкува понятието „употреба“, упоменато по-специално в член 3, точка 24, член 56, параграф 1, буква а) и в член 60 от Регламент № 1907/2006, представлявал грешка при прилагане на правото.
- 185 Както обаче бе отбелязано в точки 63—91 по-горе, тази институция не е допуснала никаква грешка при прилагане на правото в това отношение.
- 186 Освен това, що се отнася до довода във връзка със „същите елементи“, които се твърди, че Комисията е използвала, за да опише разглежданата в случая употреба и социално-икономическите ползи (вж. т. 182 по-горе), следва да се направи следното разграничение.
- 187 Доколкото с този довод жалбоподателят цели да изложи отново съображенията си, основаващи на хипотезата, че начинът, по който Комисията тълкува понятието „употреба“, довел до грешка при прилагане на правото и във връзка с понятието „полза“, този довод трябва да се отхвърли, без дори да се налага да се дефинира понятието „полза“. Действително, както бе отбелязано в точка 185 по-горе, тази институция не е допуснала никаква грешка при прилагане на правото в това отношение.
- 188 Ако обаче оплакването във връзка със „същите елементи“, които се твърди, че Комисията е използвала, за да опише разглежданата в случая употреба и социално-икономически ползи (вж. т. 182 по-горе), трябва да се разбира като допълнителен довод, следва да се констатира, че жалбоподателят не е уточнил мотивирано в какво се състоят „същите елементи“.
- 189 При тези условия първата част от второто основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

– По втората част, с която се твърди явна грешка в преценката, опорочаваща оценката на равновесието между рисковете и ползите

- 190 Според жалбоподателя наличието на явна грешка в преценката с оглед на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, опорочаваща решението по искането за вътрешно преразглеждане, се установявало от следните обстоятелства.
- 191 Най-напред, тъй според Комитета за оценка на риска рискът за здравето на работниците не може да бъде количествено изразен, нито Комитетът за социално-икономически анализ, нито съответно Комисията са имали възможност да получат необходимата информация, за да се произнесат относно социално-икономическата оценка. В отсъствието на количествено изразяване на риска за здравето на работниците свързаното с него претегляне на рисковете и ползите съгласно член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 не е можело да се осъществи правилно. Поради това била абсурдна тезата на Комисията, изразена в решението по искането за вътрешно преразглеждане, от една страна, по същество, че трябвало да се възприеме подходът на Комитета за социално-икономически анализ, който от своя страна „стига до извода въз основа на качествен анализ на наличната информация, че ползите от по-нататъшната употреба надвишават рисковете“, и от друга страна, че социално-икономическата оценка следователно била удовлетворителна. Действително, член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 не уточнявал дали рискът трябва да бъде количествено изразен. Въпреки това съгласно точки 6.1—6.5 от приложение I към Регламент № 1907/2006 докладът за безопасност на химичното вещество изисквал количествено изразяване на риска за здравето на човека, когато не е възможно да се определи недействаща доза („Derived no-effect level“, наричана по-нататък „DNEL“) и предполагаема недействаща концентрация („Predicted no effect concentration“). В случая в заявлението за разрешение се приемало, че ДЕНР е „прагово вещество“, тоест могат да се определят DNEL и PNEC.
- 192 По същата логика жалбоподателят отбелязва, че Комитетът за оценка на риска не може да изрази количествено риска, не защото счита, че това е невъзможно с оглед на актуалните научни познания, тъй като например не е възможно да се установи DNEL, а защото информацията за сценариите на експозиция на работниците са недостатъчни. Обаче „подобно положение било в разрез с основния принцип на разрешението“, който изисквал заявителят да докаже, че рискът, свързан употребата на веществото, е адекватно контролиран в съответствие с член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 или, ако не може да се докаже адекватен контрол, изисквал заявителят за получаване на разрешение да докаже, че ползите от по-нататъшната употреба на веществото надхвърлят рисковете, както предвижда член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. В случая при всички положения заявителите за получаване на разрешение не представили всички необходими за оценката данни.
- 193 В отговор на Комисията жалбоподателят поддържа, че е представил тези доводи за първи път не в рамките на настоящата жалба, а в искането за вътрешно преразглеждане. Действително заключенията на Комитета за оценка на риска и на Комитета за социално-икономически анализ, отбелязващи недостатъците, свързани с липсата на пълен социално-икономически анализ и на оценка на ефекта върху здравето на човека, били изрично посочени в неговото искане за вътрешно преразглеждане.
- 194 Комисията оспорва тези доводи.
- 195 Най-напред следва да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя, доводът, целящ да докаже наличието на явна грешка в преценката, допусната от Комисията при прилагане на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, тъй като посочената институция потвърдила в решението по искането за вътрешно преразглеждане подхода на Комитета за

социално-икономически анализ, който от своя страна „стига до извода въз основа на качествен анализ на наличната информация, че ползите от по-нататъшната употреба надвишават рисковете“, сам по себе си не е бил повдиган в искането за вътрешно преразглеждане.

- 196 Действително, посочените от жалбоподателя доводи във връзка с ползите и претеглянето им с рисковете, произтичащи за здравето на човека от ДЕНР, описани в точки 93—100 от искането за вътрешно преразглеждане, засягат някои аспекти, имащи отношение към тази проблематика. Тези елементи са обобщени от жалбоподателя в точка 99 от искането за вътрешно преразглеждане. Съгласно тази точка, „[к]ато цяло, заявителите за получаване на разрешение не успяват да докажат, че социално-икономическите ползи от продължаващата употреба на ДЕНР надхвърлят рисковете по смисъла на член 60[, параграф 4 от Регламент № 1907/2006], тъй като 1) веществото няма функция; 2) заявителите за получаване на разрешение неправилно са заявили, че употребата на ДЕНР не поражда рискове, и 3) социално-икономическият анализ се съсредоточава основно върху евентуалното въздействие на отказа да бъде издадено разрешение“.
- 197 За сметка на това никъде в искането за вътрешно преразглеждане не е изтъкнат доводът, отнасящ се до въпроса какво въздействие върху претеглянето на рисковете и социално-икономическите ползи от употребата на ДЕНР е имало или е могло да има отсъствието на количествено изразяване на риска за здравето на работниците, констатирано от Комитета за оценка на риска в неговото становище, изготвено съгласно член 60, параграф 4, второ изречение от Регламент № 1907/2006 във връзка с член 64, параграф 1 от този регламент.
- 198 В това отношение и за пълнота следва да се подчертае, че откъсът от решението по искането за вътрешно преразглеждане, цитиран от жалбоподателя, за да докаже, че Комисията действително е разгледала довода му относно въздействието на липсата на количествено изразяване на риска за здравето на работниците върху баланса между рисковете и социално-икономическите ползи, а именно откъсът, съгласно който Комитетът за социално-икономически анализ „стига до извода въз основа на качествен анализ на наличната информация, че ползите от по-нататъшната употреба надвишават рисковете“, е орязан и изваден от контекста.
- 199 Всъщност в този откъс от решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията не отговаря на довода относно недостатъците на доклада за безопасност на химичното вещество, посветен на ДЕНР, поради липсата на количествено изразяване на рисковете за здравето на работниците, изложени на въздействието на това вещество. Всъщност с израза, цитиран в точка 193 по-горе, Комисията отговаря на довода на жалбоподателя, представен в точки 95 и 99 от искането за вътрешно преразглеждане, съгласно който социално-икономическият анализ, представен от заявителите за получаване на разрешение, не доказвал, че социално-икономическите предимства на ДЕНР надхвърлят рисковете от това вещество, тъй като този анализ изхождал от неправилната предпоставка, че това вещество не било свързано с абсолютно никакъв риск.
- 200 При това положение следва да се приеме, че доводът на жалбоподателя, изложен в точки 190—192 по-горе, не фигурира в искането за вътрешно преразглеждане. Затова поради идентични на изложените в точки 55—58 по-горе съображения този довод трябва да се отхвърли като недопустим.
- 201 Освен това при всички положения по същество той е неоснователен.
- 202 В действителност жалбоподателят поддържа по същество, че претеглянето на социално-икономическите ползи и рисковете от употребата на ДЕНР за човешкото здраве, направено от Комисията в решението по искането за вътрешно преразглеждане, било неточно, тъй като един от елементите, а именно рискът от употребата на ДЕНР за работниците, не е

можел да бъде „количествено изразен“, а Комисията, която впрочем не пренебрегнала този аспект, подчертава, че е възприела от свое име становището на Комитета за социално-икономически анализ, извършил „качествен“ анализ по този въпрос.

- 203 На този довод следва да се отговори, че претеглянето на социално-икономическите ползи и рисковете, свързани с употребата на ДЕНР за човешкото здраве, не трябва да се свежда до отчитането на количествени елементи. Освен това, когато няма достатъчно данни, позволяващи да „се изрази количествено“ определен риск, това не променя факта, че същият може да се оцени и с помощта на качествени съображения.
- 204 От изложеното следва, че втората част от второто основание трябва да се отхвърли като недопустима и при всички положения като неоснователна.

– По третата част, с която се твърди явна грешка в преценката поради неотчитането на данни в рамките на социално-икономическия анализ

- 205 Според жалбоподателя, тъй като при прилагането на член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 Комисията не взела предвид данните относно свойствата на ДЕНР като разрушаващо ендокринната система вещество, институцията допуснала „явна грешка при прилагане на правото и в преценката“.
- 206 Всъщност изразът „наличната информация“, съдържащ се в тази разпоредба, трябвало да се разбира в смисъл, че се отнася за всички данни, които действително са на разположение на Комисията в момента на оценката на заявлението за разрешение. Тъй като REACH идентифицира ДЕНР през декември 2014 г. като пораждащо сериозно безпокойство вещество по смисъла на член 57, буква е) от Регламент № 1907/2006 поради пораждащите сериозно безпокойство свойства да разрушава ендокринната система (вж. т. 7 по-горе), в случая Комисията е трябвало да отчете данните за свойствата му на разрушаващо ендокринната система вещество с оглед на член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006. При всички положения текстът на тази разпоредба не уточнявал, че могат да се разглеждат само данните, които са „на разположение на заявителите“.
- 207 Според жалбоподателя, действително Комисията опитала да обоснове последния подход, като в точка 3.2 от решението по искането за вътрешно преразглеждане заявила, че „[н]е може да се очаква от заяви[телите за получаване на разрешение] да са предугадали идентифицирането на допълнително опасно свойство на ДЕНР, когато са подготвяли заявлението за разрешение в периода 2012—2013 г., тъй като това свойство е било идентифицирано едва [през декември 2014 г., тоест] 15 месеца по-късно“. Текстът на член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 обаче не съдържа нито една разпоредба, уточняваща, че могат да се разглеждат само данните, с които разполагат заявителите. В действителност съгласно член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 задължението за оценка на Комисията не търпяло никакви ограничения относно вида опасност за здравето на човека и околната среда, която трябва да се разгледа, и не подлежало на рестрикцията, по силата на която трябва да се вземат предвид само доказателства, получени от заявителите за получаване на разрешение.
- 208 В случая следвало да се приеме, че релевантните текстове за социално-икономическата оценка са член 62, параграф 5, буква а) и приложение XVI към Регламент № 1907/2006. Това приложение не се ограничавало с „предимствата за здравето на човека и околната среда“ от отказа на разрешение поради опасностите, изброени в приложение XIV от същия регламент. Поради това следвало да се направи извод, че информацията за опасните свойства, които не са упоменати в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, трябва да се вземе предвид още на етапа на изготвяне на социално-икономическата оценка, представяна съгласно член 60, параграф 4 от същия регламент.

- 209 Доводът на Комисията, изтъкнат в писмената ѝ защита, че да се изисква от заявителите за получаване на разрешение да представят информация относно произтичащия риск, свързан с пораздащите сериозно безпокойство свойства, които не са били идентифицирани при подаването на заявлението за разрешение, нарушавал изцяло принципа на правна сигурност, според жалбоподателя бил неубедителен. Всъщност този довод бил в противоречие с установената съдебна практика относно оправданите правни очаквания, съгласно която икономическите оператори нямат основание да възлагат оправдани правни очаквания за запазване на съществуващо положение, което може да бъде променяно от институциите на Съюза в рамките на тяхното право на преценка. Следователно заявителите за получаване на разрешение не могли да имат оправдани правни очаквания, че веществата, които употребяват или произвеждат, няма да породят допълнително „сериозно безпокойство“ спрямо това, което вече е дало повод за включването им в списъка в приложение XIV към Регламент № 1907/2006.
- 210 Комисията оспорва тези доводи.
- 211 Най-напред следва да се отбележи, че съгласно член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 решението за предоставяне на разрешение се взема от Комисията след разглеждане на „наличната информация относно рисковете за здравето на човека или околната среда от всички алтернативни вещества или технологии“.
- 212 За сметка на това, противно на това, което, изглежда, твърди жалбоподателят (вж. т. 205 и 206 по-горе), член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 не визира нито експлицитно, нито имплицитно характерните свойства на съответното пораздащо сериозно безпокойство вещество.
- 213 Същият извод може да се направи не само от текста на тази разпоредба, но и от контекста, в който тя се вписва. Действително, в рамките на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 характерните свойства на пораздащите сериозно безпокойство вещества са визирани имплицитно в първото изречение, както и във второто изречение, буква а) от тази разпоредба.
- 214 Поради това неотчитането от Комисията на характерните свойства на ДЕНР като разрушаващо ендокринната система вещество не би могло да представлява нищо повече от нарушение на член 60, параграф 4, първо изречение и второ изречение, буква а) от Регламент № 1907/2006.
- 215 За сметка на това не би могло да се установи нарушение на член 60, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006.
- 216 В допълнение, при условията на евентуалност следва да се отбележи, че в рамките на отговора, който следва да се даде на въпроса дали е доказано, че социално-икономическите ползи надхвърлят рисковете от употребата на [пораздащото сериозно безпокойство] вещество за здравето на човека или околната среда, както тези рискове са изрично упоменати в член 60, параграф 4, първо изречение от Регламент № 1907/2006 и имплицитно визирани в член 60, параграф 4, второ изречение, буква а) от него, Комисията действително е задължена служебно да разгледа цялата релевантна информация на нейно разположение в момента на приемане на решението за предоставяне на разрешение, без оценката на рисковете да се ограничава до разглеждането на предоставената в заявлението за разрешение информация. Всъщност ролята на Комисията, когато провежда оценка на рисковете, не е на арбитър, чиято компетентност би се ограничила до вземането на решение единствено с оглед на сведенията и доказателствата, предоставени от заявителя за получаване на разрешение.
- 217 Действително от текста на член 60, параграф 4, първо изречение от Регламент № 1907/2006 не следва пряко, че оценката на рисковете, която Комисията трябва да направи, трябва да се основава единствено на информацията относно характерните свойства на разглежданото

вещество, посочени в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, или пък в това отношение Комисията по-скоро е задължена да вземе предвид и свойствата на веществото, които не са включени в това приложение, а в списъка на кандидат-веществата.

- 218 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 разрешение се издава, ако рискът за здравето на човека или околната среда от употребата на веществото, „произтичащ от характерните му свойства, определени в приложение XIV [към този регламент]“, е адекватно контролиран в съответствие с раздел 6.4 от приложение I към същия, както е документирано в доклада за безопасност на химичното вещество от заявителя.
- 219 В съзвучие с член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 член 62, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 предвижда, че заявлението за разрешение включва по-специално, освен ако вече е подаден като част от регистрацията, доклад за безопасност на химичното вещество в съответствие с приложение I, включващ рисковете за здравето на човека и/или околната среда от употребата на веществото(ата), „произтичащи от характерните свойства, определени в приложение XIV [към същия регламент]“.
- 220 При тези условия в светлината на член 60, параграф 2 и на член 62, параграф 4, буква г) от Регламент № 1907/2006 следва да се приеме, че само данните, свързани с характерните свойства на веществото, включени в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, са релевантни за оценката на рисковете, посочени в член 60, параграф 4, първо изречение от Регламент № 1907/2006.
- 221 За сметка на това евентуалната информация относно характерните свойства на веществото, които не са включени в това приложение XIV, не трябва да се вземат предвид при оценката, дори ако тези характерни свойства вече са включени в списъка на кандидат-веществата по член 59, параграф 1 от Регламент № 1907/2006.
- 222 Всъщност включването на вещество в списъка на кандидат-веществата, от една страна, и включването в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, от друга страна, са два различни етапа от процедурата за разрешение съгласно Регламент № 1907/2006, които се уреждат от собствени правила, преследват цели, които се припокриват само отчасти, и частично се основават на различни критерии за оценка.
- 223 Освен това, видно от думата „могат“, използвана в член 57 от Регламент № 1907/2006, самото включване на някои характерни свойства на веществото в списъка на кандидат-веществата не води непременно или автоматично до включването на тези свойства в приложение XIV към Регламент № 1907/2006. За сметка на това, видно от член 58 от Регламент № 1907/2006, в това отношение също е необходимо да бъде взето решение при спазване на всички посочени в тази разпоредба условия. Решението за включване на веществото в приложение XIV към Регламент № 1907/2006 се взема от Комисията въз основа на препоръка, изготвена от REACH, която взема предвид предварителното становище на своя Комитет на държавите членки и коментарите, по-специално тези относно употреби, които следва да бъдат освободени от изискването за разрешение съгласно член 58, параграф 2 от въпросния регламент, представени от заинтересованите страни в рамките на обществена консултация, предвидена в член 58, параграф 4, втора алинея от разглеждания регламент (решение от 25 септември 2015 г., VECCO и др./Комисия, T-360/13, EU:T:2015:695, т. 30).
- 224 Предвид изложеното, доводите на жалбоподателя, представени в подкрепа на третата част от второто основание и изложени в точки 205—209 по-горе, трябва да се отхвърлят като неоснователни. Поради това, след като трите части на второто основание бяха отхвърлени, следва второто основание да се отхвърли в неговата цялост.

По третото основание, с което се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката с оглед на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 относно анализа на алтернативите

- 225 Третото основание, изложено от жалбоподателя, се състои от две оплаквания, с които се установява наличието на грешки при прилагане на правото и на явни грешки в преценката, опорочаващи прилагането от страна на Комисията на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 в конкретния случай, по-специално с оглед на оценката, направена от нея, на икономическата приложимост на алтернативите на ДЕНР от гледна точка на заявителите за получаване на разрешение.
- 226 На първо място, анализът, представен от заявителите за получаване на разрешение, се съсредоточавал върху неправилна „референтна рамка“, а именно заместването на поток от отпадъци, а не върху заместването на ДЕНР в промишлен процес, и довел до неправилно тълкуване от заявителите за получаване на разрешение на понятията „употреба“ и „алтернатива“, което било възпроизведено в решението за предоставяне на разрешение. В отговор на този довод, повдигнат от жалбоподателя в искането за вътрешно преразглеждане, в решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията повторила оценката си относно функцията на ДЕНР като вещество, позволяващо да се „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от [...] PVC“. Тези грешки при прилагане на правото намерили отражение в решението по искането за вътрешно преразглеждане, що се отнася до анализа на алтернативите, и довели до опорочаване на това решение от грешки при прилагане на правото.
- 227 На второ място жалбоподателят твърди, че решението по искането за вътрешно преразглеждане закрепяло тълкуване на понятието „оценка“ на алтернативите, което било в разрез с член 60, параграф 5 от Регламент № 1907/2006.
- 228 Първо, жалбоподателят отбелязва, че тъй като заявителите за получаване на разрешение представили приблизителна сметка, съдържаща поверителна информация за разходите, и след като Комитетът за социално-икономически анализ не успял да намери адекватна обществено достъпна информация, същият не могъл да провери „ценовата ножица на тези потоци от отпадъци“. От своя страна Комисията отбелязала това обстоятелство в решението по искането за вътрешно преразглеждане. В това отношение тя добавила, че „тъй като обществената консултация не предоставя различна информация относно представените от [заявителите за получаване на разрешение] данни, Комитетът за социално-икономически анализ стига до извода, че те са реалистични“.
- 229 С това всъщност Комисията приела, че Комитетът за социално-икономически анализ може законосъобразно да презумира надеждността на информацията, предоставена от заявителите за получаване на разрешение, докато тя не бъде пряко оспорена от наблюденията на трети лица. Този подход обаче бил в разрез със задължението на Комисията да оценява всички релевантни аспекти на алтернативите, включително икономическата им приложимост, задължение, което тази институция имала по силата на член 60, параграф 4 и на член 60, параграф 5, буква б) от Регламент № 1907/2006. В това отношение била налице явна грешка, за която нямало никаква правдоподобна обосновка. Всъщност според жалбоподателя от задължението за оценка на „всички релевантни аспекти“ на алтернативите, включително тяхната „икономическа приложимост“, имало смисъл само ако е свързано с независим реален контрол на проверими данни. Прилагането на „процесуално правило“, което презумира тяхната надеждност, било начин тази оценка набързо да се избегне. Поради това то не представлявало изобщо икономическа оценка.

- 230 Второ, според жалбоподателя подход, който се изразява в презумпция за надеждност на информацията, предоставена от заявителите, освен ако трети лица докажат обратното, компрометирал ефективността на процедурата за разрешение, тъй като насърчавал заявителите да укриват информация, която е в разрез с техните интереси. В допълнение, тъй като икономическата информация също можела да подлежи на ограничения за търговска поверителност, нямало разумно основание да се разчита на откриването и съобщаването на информация от трети лица в хода на консултацията процедура.
- 231 Трето, жалбоподателят твърди, че в точка 5.2 от решението по искането за преразглеждане Комисията направила опит да обоснове този подход, като заявила, че „да се изиска от Комитета за [социално-икономически анализ] да извърши независимо проучване на тези специфични данни би представлявало непропорционална с оглед на процедурата тежест“. Тези съображения обаче били явно погрешни. В случай като настоящия „очевидното решение“ било просто да се изисква от заявителите за получаване на разрешение да представят достатъчен набор надеждни и проверими доказателства.
- 232 Комисията оспорва тези доводи.
- 233 Най-напред следва да се напомни, както бе отбелязано в точка 167 по-горе, че трябва да се счита, че съображенията на жалбоподателя в рамките на третата част на първото основание (вж. т. 152—158 по-горе) са представени в подкрепа на настоящото основание и ще бъдат изследвани в рамките на неговото разглеждане. Действително, тъй като целят да установят наличието на грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията при тълкуване на понятието „алтернатива“ (вж. т. 153—156 по-горе), тези съображения по същество допълват първото оплакване в рамките на настоящото основание. За сметка на това останалите доводи на жалбоподателя в подкрепа на третата част на първото основание следва да подкрепят наличието на явни грешки в преценката (вж. т. 157 и 158 по-горе).
- 234 На първо място, следва незабавно да се отхвърли като недопустим доводът на жалбоподателя, че анализът на алтернативите, предложен в заявлението за разрешение, е бил недостатъчен, тъй като според него това заявление не уточнява функцията на ДЕНР (вж. т. 154 по-горе).
- 235 Действително, настоящото производство може да бъде само относно законосъобразността на решението по искането за вътрешно преразглеждане, но не и относно това дали заявлението за разрешение е достатъчно или не. Общата насоченост на третото основание по жалбата следователно би трябвало да бъде към установяване наличието на евентуални грешки, допуснати от Комисията, а не на грешки, допуснати от заявителите за получаване на разрешение в заявлението за разрешение.
- 236 За сметка на това, доколкото доводът, посочен в точка 234 по-горе, цели да онагледява наличието на грешки, опорочаващи решението по искането за вътрешно преразглеждане, тоест ако следва да се приеме, че това решение възпроизвежда и възприема елементи, съдържащи се в заявлението за разрешение, този довод трябва да се отхвърли като неоснователен. Всъщност, независимо от това какво заявителите за получаване на разрешение са посочили в заявлението за разрешение, Комисията изрично идентифицира функцията на ДЕНР за целите на разглежданото в случая разрешение.
- 237 На второ място, що се отнася до съображенията, изложени от жалбоподателя, за да установи, че анализът на алтернативите трябва да бъде оценка на веществата или технологиите, които могат да заменят пораждащото сериозно безпокойство вещество „в процес“, за който е поискано разрешение (вж. т. 165 по-горе), налага се констатацията, че тези съображения имат връзка с довода, представен в рамките на настоящото основание, че направеният от заявителите за получаване на разрешение анализ се съсредоточава върху неправилна „референтна рамка“, а именно върху „заместването на поток от отпадъци, а не върху заместването на ДЕНР в

промишлен процес“, което водело до неправилно тълкуване от страна на заявителите за получаване на разрешение на понятията „употреба“ и „алтернатива“ в заявлението за разрешение (вж. т. 226 по-горе). Освен това тези съображения имат връзка с довода, че Комисията твърдяла, че ДЕНР притежава неприемлива с оглед на Регламент № 1907/2006 функция, поради което в крайна сметка неправилното тълкуване на понятията „употреба“ и „алтернатива“, присъстващо както в заявлението за разрешение, така и в решението за предоставяне на разрешение, се появило и като грешка при прилагане на правото в решението по искането за вътрешно преразглеждане (вж. т. 226 по-горе).

- 238 Както обаче беше отбелязано в съображенията във връзка с първата част на първото основание, поради мотивите, изложени в точки 63—91 по-горе, е възможно да се говори за „употреба“ на вещество, дори то да не се влага активно „в промишлен процес“. Поради това Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че в случая е налице „употреба“ на съответното вещество като съдържащо се „в смес“. В този контекст Комисията е приела, без да допуска грешка при прилагане на правото, че една от функциите на ДЕНР е била да „намали количеството пластификатори, което трябва да се добави за производството на изделия от мек PVC от рециклиран материал от мек PVC“. Отново без да допуска грешка при прилагане на правото, Комисията изхожда от предпоставката, посочена още в заявлението за разрешение, че ДЕНР поначало изпълнява функцията на пластификатор. Тези функции, които се активират най-късно в момента, когато се използва рециклът от PVC, съдържащ това вещество (вж. т. 71 по-горе), позволяват да се приеме, че решението за предоставяне на разрешение е можело да бъде дадено за „употреба“ по смисъла на член 3, точка 24, член 56, параграф 1, буква а) и член 60 от Регламент № 1907/2006.
- 239 При това положение, както основателно сочи Комисията, оценката на алтернативите в случая може да се съсредоточи върху сместа, а не върху съдържащото се в нея вещество. И обратно, противно на твърденията на жалбоподателя, анализът на алтернативите не трябва да бъде оценка на веществата или технологиите, които могат да заменят ДЕНР „в промишлен процес“.
- 240 Поради това доводът относно анализа на алтернативите, който трябва да се отнася до веществата или технологиите, които могат да заменят пораждащото сериозно безпокойство вещество „в промишлен процес“, следва да бъде отхвърлен, също както и упреците, свързани с функцията на ДЕНР, идентифицирана от Комисията.
- 241 На трето място, трябва също да се отхвърли доводът, че не било правилно да се счита, че употребата на непреработен PVC може да се окачестви като „алтернатива“, тъй като в производството на непреработен PVC също се използвало пораждащо сериозно безпокойство вещество (вж. т. 156 по-горе).
- 242 От една страна, от решението по искането за вътрешно преразглеждане по същество се установява, че според Комисията намаляването на количеството пораждащо сериозно безпокойство непреработено вещество, използвано като пластификатор, чрез употребата на пораждащо сериозно безпокойство рециклирано вещество може да бъде функция в съответствие с Регламент № 1907/2006. Комисията разглежда алтернативите с оглед на тази функция. За сметка на това, противно на това, което, изглежда, твърди жалбоподателят, в решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията не приема нито изрично, нито мълчаливо, че употребата на непреработен PVC сама по себе си представлява алтернатива.
- 243 От друга страна, употреба, която позволява да се намали количеството на ДЕНР в чист или непреработен вид, който трябва да се добави към съединения, за да се получат нови изделия от мек PVC, не нарушава нито изричните изисквания, нито целите на Регламент № 1907/2006.

- 244 Всъщност целта по член 55 от Регламент № 1907/2006 допуска такава употреба. Целта на тази разпоредба не е безусловната, едностранна и незабавна замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии. Обратно, видно от текста на този член, целта му е „постепенната“ замяна на пораждащите сериозно безпокойство вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии, „когато това е икономически и технически надеждно“. Освен това посочената цел се потвърждава по почти идентичен начин в съображение 70 от Регламент № 1907/2006.
- 245 На четвърто място, що се отнася до доводите относно наличието на явна грешка в преценката, поради това че дори да се приеме твърдяната от Комисията функция, тази институция при всички положения не е разгледала наличието на алтернативи, позволяващи да се намали количеството ДЕНР в производството на изделия от PVC, отчитайки голям брой решения, включително по-специално употребата на пластификатори, които не са пораждащи сериозно безпокойство вещества (вж. т. 157 по-горе), следва да се отбележи следното.
- 246 Според съдебната практика, за да се установи допуснатата от институцията явна грешка в преценката на сложни факти, с която може да се обоснове отмяната на акт, представените от жалбоподателя доказателства трябва да са достатъчни, за да лишат от правдоподобност преценките на фактите, възприети в този акт. С изключение на този преглед на правдоподобността, Общият съд не следва да замества преценката на автора на решението със своята преценка на съответните сложни факти (вж. решение от 9 септември 2011 г., Франция/Комисия, T-257/07, EU:T:2011:444, т. 86 и цитираната съдебна практика). Следователно твърдението за явна грешка трябва да се отхвърли, ако въпреки представените от жалбоподателя доказателства обжалваната преценка може все пак да се приеме за вярна или валидна. Това важи в особена степен, когато разглежданото решение е опорочено от грешки, които, макар и разгледани в тяхната съвкупност, са незначителни по характера си, който няма как да е предопределил решението на администрацията (вж. решение от 9 септември 2011 г., Франция/Комисия, T-257/07, EU:T:2011:444, т. 87 и цитираната съдебна практика).
- 247 В случая се налага констатацията, от една страна, че в заявлението за разрешение заявителите за получаване на разрешение са посочили липсата на алтернативи. В това отношение става дума за алтернативи за лицата надолу по веригата, преработващи рециклиран мек PVC, например като употребата на непреработен PVC, съдържащ пластификатори, които не са пораждащи сериозно безпокойство вещества. Въпреки че тази позиция не е била представена като алтернатива от заявителите за получаване на разрешение, Комитетът за социално-икономически анализ приема такова решение за неподходящо, по-конкретно тъй като не е икономически приложимо надолу по веригата от ползватели на продуктите на заявителите за получаване на разрешение, или поне за част от тях.
- 248 Противно на това, което следва да докаже жалбоподателят, който се позовава в своя полза на явна грешка в преценката съгласно установените от съда на Съюза правила, представени в точка 246 по-горе, той не представя никакви обстоятелства или доказателства, които да лишават от правдоподобност фактическите преценки, възприети в решението по искането за вътрешно преразглеждане, що се отнася до липсата на алтернативи.
- 249 От една страна жалбоподателят не изяснява въз основа на какви елементи, освен посочените от заявителите за получаване на разрешение, от трети лица, представили информация при обществената консултация съгласно член 64, параграф 2 от Регламент № 1907/2006, и от държавите членки, които са взели отношение относно действията във връзка със заявлението за разрешение при обсъжданията в комитета по член 133 от същия регламент, Комисията би могла на етапа на постановяване на решението по искането за вътрешно преразглеждане да стигне до друг резултат, освен съдържащия се в становището на Комитета за социално-икономически анализ във връзка с алтернативите, основани на пластификатори,

които не са пораждащи сериозно безпокойство вещества. Всъщност жалбоподателят не посочва какво друго вещество, което не поражда сериозно безпокойство, е можело да се вземе предвид от Комисията.

- 250 От друга страна и при всички положения, жалбоподателят не оспорва конкретно в искането за вътрешно преразглеждане общото заключение на Комисията относно липсата на алтернативи.
- 251 Освен това следва да се подчертае, че както бе отбелязано в точки 249 и 250 по-горе, да се изисква жалбоподателят да уточни елементите, които биха могли да поставят под съмнение извода на Комисията относно липсата на алтернативи в рамките на настоящото производство или в рамките на искането за вътрешно преразглеждане, не означава преобръщане на доказателствената тежест, възложена на заявителя за получаване на разрешение съгласно член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 във връзка със съображение 69 от него. Обратно, от една страна, това са изисквания, свързани с необходимостта в рамките на жалба за отмяна доводите и основанията по нея да са посочени ясно, така че Общият съд да може надлежно да ги анализира, без да се налага да прави предположения относно желанията на жалбоподателя и без да се налага да замества неговите мотиви. От друга страна, това също така са изисквания за точност, каквито произтичат от член 10 от Регламент № 1367/2006 (вж. т. 56 и 57 по-горе).
- 252 При това положение следва да се отхвърли като неоснователен доводът, изложен в точка 244 по-горе.
- 253 На пето място, трябва също да се отхвърли като неоснователен доводът на жалбоподателя, че по същество Комисията презумира надеждността на данните относно цените, посочени от заявителите за получаване на разрешение в анализа им на алтернативите и приети от Комитета за социално-икономически анализ, без самият той да направи независима оценка на тяхната надеждност, което в крайна сметка се свежда до тълкуване на понятието „оценка“ на алтернативите в разрез с член 60, параграф 5 от Регламент № 1907/2006.
- 254 В това отношение следва да се отбележи, първо, че за разлика от твърденията на жалбоподателя, при разглеждане на икономическата приложимост на алтернативите, предлагани от заявителите за получаване на разрешение в съответствие с член 60, параграф 5, буква б) от Регламент № 1907/2006, Комисията не е „презумирала“ точността на данните относно цените, представени от тях.
- 255 Всъщност, в отговор на този довод на жалбоподателя и без той да възразява по този въпрос, Комисията отбелязва в точка 5.2 от решението по искането за вътрешно преразглеждане, че заявителите за получаване на разрешение са представили цени за пост-промишлени отпадъци, които не са обществено достъпни. От своя страна Комитетът за социално-икономически анализ прави оценка на данните за цените, посочени в заявлението за разрешение, като се опитва да получи допълнителна, обществено достъпна информация, и като проверява цялата релевантна информация, представена в рамките на обществената консултация по член 64, параграф 2 от Регламент № 1907/2006.
- 256 Този подход, изразяващ се в търсене на допълнителна информация, е показателен за това, че Комитетът за социално-икономически анализ действително прави проверка на представената от заявителите за получаване на разрешение информация.
- 257 Когато Комисията възприема резултатите от тази проверка на Комитета за социално-икономически анализ, тя също не презумира точността на въпросната информация. Освен това именно поради липсата на доказателства в противоположен смисъл относно

точността на представените от заявителите за получаване на разрешение данни Комисията възприема преценката на този комитет по отношение на цените на пост-промишлените отпадъци.

- 258 Второ, по съображения за точност следва да се отбележи, че упрекът на жалбоподателя, че Комисията е „презумирала“, че данните от икономическо естество, посочени от заявителите за получаване на разрешение, са точни, не е свързан с правен въпрос.
- 259 Всъщност съгласно член 60, параграф 5 от Регламент № 1907/2006, когато оценява наличието на подходящи алтернативни вещества или технологии, Комисията взема предвид всички съответни аспекти, включително съгласно член 60, параграф 5, буква б) от същия, техническата и икономическата приложимост на алтернативите за заявителя. При все това член 60, параграф 5 от Регламент № 1907/2006 не определя конкретен метод, позволяващ да се приложи „оценката“, предвидена в тази разпоредба, който би могъл да се счита за изискван съгласно правната уредба метод и който, с други думи, съставлява неразделна част от юридическото понятие „оценка“.
- 260 Обратно, оценката за наличието на подходящи алтернативни вещества или технологии, предвидена в член 60, параграф 5 от Регламент № 1907/2006, е процес на преценка на въпроси от технически, икономически и научен характер, както и на сложни факти, целящ да провери всички релевантни аспекти в съответната област, и по-специално посочените в член 60, параграф 5, букви а) и б), при това в зависимост от данните, с които е имала възможност да разполага Комисията в момента на постановяване на решението за предоставяне на разрешение.
- 261 От тази гледна точка упрекът на жалбоподателя, че Комисията „презумирала“, че някои посочени от заявителите за получаване на разрешение данни са точни, всъщност визира нарушение на член 60, параграф 5, буква б) от Регламент № 1907/2006 от гледна точка на наличието на евентуална (явна) грешка в преценката, а не нарушение на понятието „оценка“ като правен елемент, както твърди жалбоподателят.
- 262 В това отношение независимо, че Комисията не е „презумирала“ някои обстоятелства в случая, а е възприела резултатите от проверката на Комитета за социално-икономически анализ, след като е посочила, че няма доказателства в противоречие с информацията, представена от заявителите за получаване на разрешение (вж. т. 257 по-горе), следва да се отбележи, че в случая жалбоподателят не представя никакъв довод, годен да установи кои фактически обстоятелства или доказателства са могли да бъдат взети предвид от Комитета за социално-икономически анализ или Комисията, за да се провери или дори отхвърли, след такава проверка, надеждността на данните, посочени в заявлението за заявлението за разрешение. Освен това жалбоподателят не изяснява какъв би могъл да бъде конкретният технически, икономически или научен метод, който би позволил да се преодолеят евентуалните съмнения в надеждността на информацията, представена от заявителите за получаване на разрешение относно цените на пост-промишлените отпадъци.
- 263 В допълнение, подобно на отбелязаното в точка 251 по-горе във връзка с липсата на алтернативи, следва да се подчертае, че да се изисква от жалбоподателя да уточни елементите, които биха могли да поставят под съмнение изводите на Комисията относно надеждността на данните, посочени в заявлението за разрешение, не се свежда до преобръщане на доказателствената тежест, възложена на заявителя за получаване на разрешение съгласно член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 във връзка със съображение 69 от него. За сметка на това изискванията, упоменати в точка 246 по-горе, са свързани със съдебната практика.

- 264 При това положение упрекът, че Комисията чисто и просто е „презумирала“ точността на данните, които са били посочени от заявителите за получаване на разрешение в заявлението за разрешение и впоследствие приети от Комитета за социално-икономически анализ при изготвяне на становището му по член 64, параграф 4, буква б) от Регламент № 1907/2006, не е достатъчен да установи явна грешка в преценката.
- 265 Нито един от доводите на жалбоподателя не може да постави този извод под съмнение.
- 266 Първо, трябва да се отхвърли доводът, че подход, който се изразява в презумпция за надеждност на информацията, предоставена от заявителите за получаване на разрешение, „освен ако трети лица докажат обратното“, компрометира ефективността на процедурата за разрешение, тъй като насърчава заявителите да укриват информация, която е в разрез с техните интереси. Същото се отнася за довода, че тъй като икономическата информация също може да подлежи на ограничения за търговска поверителност, няма основание да се разчита на откриването и съобщаването на информация от трети лица в хода на процедурата за допитване (вж. т. 230 по-горе).
- 267 В това отношение следва да се отбележи, че действително е налице интерес заявителите за получаване на разрешение да не укриват релевантна информация в процедурата за разрешение, а те биха могли да проявят такава склонност, ако въпросната информация е в разрез с техните интереси.
- 268 Следва обаче да се отбележи отново, че жалбоподателят не посочва кой би могъл да е най-подходящият метод за справяне с риска от укриване на релевантна информация от заявител за получаване на разрешение, която е известна само на него. От една страна, нито Комисията, нито комитетите на REACH по член 64, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 имат правомощия като тези на орган по конкуренцията или прокуратурата на държава членка, които биха позволили да се проверява точността на фактите чрез прилагане на принудителни мерки като претърсване и изземване. От друга страна, решението, описвано от жалбоподателя като „очевидно“, а именно просто „да се изиска от заявителите за получаване на разрешение да представят достатъчен набор надеждни и проверими доказателства“ (вж. т. 231 по-горе), далеч не е така очевидно. Действително проблемът с наличието на поверителна информация, известна само на заявителя, възниква винаги когато следва от него да се поиска допълване или поясняване на информация, която притежава само той.
- 269 Второ, следва да се отхвърли критиката, отправена от жалбоподателя относно довода на Комисията, изложен в точка 5.2 от решението по искането за вътрешно преразглеждане, че „да се изиска от Комитета за [социално-икономически анализ] да извърши независимо проучване на тези специфични данни би представлявало непропорционална с оглед на процедурата тежест“ (вж. т. 231 по-горе).
- 270 Всъщност, извън проблематиката за „непропорционална[та] с оглед на процедурата тежест“, посочена от Комисията, жалбоподателят не установява конкретно какво още би могъл да направи Комитетът за социално-икономически анализ, за да отговори на загрижеността, изразена от жалбоподателя.
- 271 С оглед на посоченото по-горе следва третото основание да се отхвърли по същество.

По четвъртото основание, с което се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката поради нарушаване на принципа на предпазните мерки в процедурата за разрешение

- 272 С четвъртото си основание жалбоподателят твърди нарушение на принципа на предпазните мерки съгласно член 191, параграф 2 ДФЕС.
- 273 На първо място, според жалбоподателя правилното прилагане на принципа на предпазните мерки изисква тежестта да се докаже, че веществото би трябвало да бъде разрешено, да се носи от заявителя за получаване на разрешение. В случай че остават съмнения относно рисковете за здравето на човека или околната среда дори след като заявителят е представил своите доказателства, Комисията трябвало да заключи, че задължението за представяне на доказателства не е било изпълнено и употребата на веществото не може да бъде разрешена.
- 274 В случая, от една страна, Комитетът за оценка на риска приел, че „не може да изрази количествено“ рисковете за здравето на работниците. От друга страна, свойствата на ДЕНР да разрушава ендокринната система не били взети под внимание в процеса по приемане на решение. Поради това Комисията не зачала принципа на предпазните мерки, като въпреки това решила да разреши употребата на ДЕНР. Тази грешка намерила отражение и в основателността на решението по искането за вътрешно преразглеждане.
- 275 Второ, предвид пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система, с оглед на които това вещество буди загриженост на същото равнище, което е довело до включването му в списъка, предвиден в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, Комисията е трябвало, според жалбоподателя, да поиска от заявителите за получаване на разрешение да актуализират заявлението за разрешение съгласно принципа на предпазните мерки.
- 276 Трето, в отговор на довода, посочен от Комисията в писмената защита, че отчитането в рамките на оценката на рисковете на свойства, които не са били идентифицирани в момента на подаване на заявлението за разрешение, нарушавало принципа на правната сигурност, жалбоподателят напомня, че съгласно практиката на съда на Съюза относно принципа на защита на оправданите правни очаквания, който е необходимо следствие от принципа на правна сигурност, икономическите оператори нямат основание да възлагат оправдани правни очаквания за запазването на съществуващо положение, което може да бъде променяно в рамките на правото на преценка на институциите на Съюза.
- 277 На второ място, независимо от изложеното, Комисията не дала никакво обяснение относно начина, по който в случая е приложила принципа на предпазните мерки.
- 278 Комисията оспорва тези доводи.
- 279 В тази връзка и на първо място следва да се напомни, че видно от член 191, параграфи 1 и 2 ДФЕС, политиката на Съюза в областта на околната среда трябва да допринася за осъществяването на целта за защита на здравето на хората, и се основава по-специално на принципа на предпазните мерки. Този принцип се прилага, когато институциите на Съюза вземат мерки за защита на околната среда. Освен това принципът на предпазните мерки следва да се прилага, когато институциите на Съюза вземат мерки за опазване на човешкото здраве (вж. в този смисъл решение от 22 декември 2010 г., *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, т. 72).
- 280 По-специално от член 1, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 следва, че разпоредбите на този регламент са основани на същия принцип.

- 281 От принципа на предпазните мерки следва, че когато са налице съмнения по отношение на съществуването или обхвата на рискове за здравето на хората, могат да се вземат мерки за защита, без да е необходимо да се изчаква, докато действителността и сериозността на тези рискове бъдат напълно доказани (вж. решение от 22 декември 2010 г., *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, т. 73 и цитираната съдебна практика). Правилното прилагане на този принцип предполага, на първо място, установяване на потенциалните отрицателни последици за здравето от предложеното използване на разглежданото вещество, и на второ място, пълна оценка на риска за здравето, основана на най-достоверните налични научни данни и на най-актуалните резултати от международните научни изследвания (вж. решение от 22 декември 2010 г., *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, т. 75 и цитираната съдебна практика).
- 282 От тази позиция съгласно съдебната практика, когато се окаже невъзможно да се определи със сигурност съществуването или обхватът на риск поради недостатъчния, неубедителен или неточен характер на резултатите от направените изследвания, а вероятността от действително увреждане на общественото здраве продължава да съществува, в случай че рискът настъпи, принципът на предпазните мерки обосновава приемането на ограничителни мерки (вж. решение от 22 декември 2010 г., *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, т. 76 и цитираната съдебна практика). При приемането на ограничителна мярка с цел защита на околната среда или здравето на човека, компетентната за целта институция е задължена да осигури подходящо съотношение между принципа на предпазните мерки и принципа на пропорционалност. Това следва от прочита на съдебната практика, цитирана в точка 281 по-горе, в светлината на принципа на пропорционалност, залегнал в член 5, параграф 4 ДЕС и който е част от общите принципи на правото на Съюза. При това положение следва да се приеме, че принципът на предпазните мерки обосновава приемането на ограничителни мерки само при условие те да бъдат не само недискриминационни и обективни, но и пропорционални (заключение на генералния адвокат Vobek по дело *Confédération paysanne* и др., C-528/16, EU:C:2018:20, т. 51).
- 283 В случая жалбоподателят по същество твърди, че съгласно принципа на предпазните мерки наличието на констатирани от Комитета за оценка на риска неясноти относно рисковете за работниците е пречка за предоставянето на разрешението, дадено от Комисията на основание член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. С други думи, според жалбоподателя Комисията е трябвало да откаже изцяло да предостави разглежданото в случая разрешение.
- 284 Първо, следва да се отбележи, че принципът на предпазните мерки, предвиден в член 191, параграф 2 ДФЕС, е насочен към действията на Съюза и не може да се тълкува в смисъл, че институция на Съюза е задължена съгласно този принцип да приеме конкретна мярка като отказа на разрешение, посочен от жалбоподателя. Всъщност тази разпоредба единствено дефинира общите цели на Съюза в областта на околната среда, доколкото член 192 ДФЕС поверява на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз, действащи в съответствие с обикновената законодателна процедура, грижата да решават относно действията, които да предприемат с оглед осъществяване на тези цели. Освен това, макар действително този принцип да може да обоснове приемането на ограничителна мярка от дадена институция, това не означава, че той го изисква.
- 285 Впрочем следва да се отбележи, че член 1, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 също сам по себе си не може да подкрепи довода на жалбоподателя, че Комисията е трябвало да откаже разглежданото разрешение.
- 286 Второ, противно на твърденията на жалбоподателя (вж. т. 273 по-горе), в случая не е имало неясноти относно рисковете за здравето на човека. Напротив, било е ясно и сигурно, че ДЕНР крие рискове за здравето на човека. Както бе отбелязано в точка 1 по-горе, това вещество притежава токсични свойства по отношение на репродукцията по смисъла на член 57, буква в)

от същия регламент. В случая Комитетът за оценка на риска обръща внимание на Комисията относно наличието на неясноти във връзка с твърденията на заявителите за получаване на разрешение, отнасящи се до контрола на рисковете, произтичащи от ДЕНР, когато работници са изложени на въздействието на това вещество. Според този комитет заявителите за получаване на разрешение не са доказали, че рисковете за здравето на работниците, произтичащи от двете заявени „употреби“, се контролират адекватно съгласно член 60, параграф 2 от Регламент № 1907/2006. По същество това е причината, поради която Комисията избира „социално-икономическата процедура“, предвидена в член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.

- 287 Не може обаче да се приеме, че изборът на Комисията да приложи „социално-икономическата процедура“ по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, представлява нарушение на принципа на предпазните мерки. Предоставянето на разрешение по тази процедура е замислено именно за да позволи на предприятията да осъществяват търговска дейност с вещества, които по-специално представляват риск за здравето на човека, но чиито социално-икономически ползи имат превес.
- 288 Както следва от съображение 69 от Регламент № 1907/2006, от една страна, и член 60, параграф 4 от него, от друга страна, когато не е установено, че рисковете за здравето на човека или околната среда, произтичащи от употребата на вещество, се контролират адекватно, разрешение може да бъде издадено, ако може да се докаже, че социално-икономическите ползи от употребата на веществото надхвърлят риска, свързан с неговата употреба, и не съществуват подходящи алтернативни вещества или технологии, които да са технически или икономически надеждни.
- 289 В случая следва да се напомни, че видно от точки 211—223 по-горе, с оглед на систематичното тълкуване на параграфи 2 и 4 от член 60 се наложи да бъде отхвърлено твърдението на жалбоподателя, че свойствата на ДЕНР да разрушава ендокринната система е трябвало да бъдат взети предвид в оценката на рисковете, упоменати в член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006. Принципът на предпазните мерки не би могъл да се тълкува така, че да постави под съмнение съгласуваността между тези два параграфа на член 60 от Регламент № 1907/2006.
- 290 Трето, при приемането на ограничителна мярка с цел защита на околната среда или здравето на човека, компетентната институция е задължена да осигури подходящо съотношение между принципа на предпазните мерки и принципа на пропорционалност (вж. т. 282 по-горе).
- 291 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на пропорционалност, който е един от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да бъдат годни да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят границите на необходимото за осъществяването на тези цели, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. решение от 4 май 2016 г., Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 292 В това отношение следва да се констатира, че член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 представлява, абстрактно погледнато, израз на съотношението между принципа на предпазните мерки и принципа на пропорционалност, когато не е изпълнено някое от условията, предвидени в член 60, параграф 2 от този регламент, в случая — да се докаже, че се контролира рискът за здравето на човека или околната среда от употребата на определено вещество, произтичащ от характерните му свойства, посочени в приложение XIV към Регламент № 1907/2006.

- 293 Действително, тъй като законодателят на Съюза разрешава предоставянето на разрешение в случай, при който не всички рискове, свързани с употребата на пораждащо сериозно безпокойство вещество, са адекватно контролирани, но социално-икономическите ползи от употребата на веществото надхвърлят рисковете, свързани с неговата употреба, и не съществуват подходящи алтернативни вещества или технологии, които да са технически или икономически надеждни, същият законодател е претеглил, от една страна, защитата на здравето на човека и на околната среда, и от друга страна, интересите на заявителя за получаване на разрешение, както и социално-икономическите ползи, произтичащи от употребата на съответното вещество.
- 294 Действително в случай като настоящия конкретното претегляне на разглежданите интереси може да обоснове Комисията да наложи специфични мерки за мониторинг и кратък срок за преразглеждане. От член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 обаче следва, че ако са изпълнени условията по тази разпоредба, Комисията не може да откаже разрешението, тъй като в противен случай ще наруши принципа на пропорционалност.
- 295 При това положение, противно на поддържаното от жалбоподателя, принципът на предпазните мерки не би могъл да се тълкува в смисъл, че би допуснал да се откаже разрешение, което би могло да бъде дадено на основание член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006.
- 296 На второ място, във връзка с оплакването на жалбоподателя, основано на тезата, че с оглед на пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система, съгласно принципа на предпазните мерки Комисията е трябвало да поиска от заявителите за получаване на разрешение да актуализират заявлението за разрешение (вж. т. 275 по-горе), следва да се отбележи, че с този довод жалбоподателят, изглежда, приема, че Комисията е можела да поиска от заявителите за получаване на разрешение да представят допълнителна информация, преди тя да постанови своето решение. Подобен довод обаче сам по себе си не е бил повдигнат от жалбоподателя в искането за вътрешно преразглеждане. Всъщност жалбоподателят не твърди никъде в искането за вътрешно преразглеждане, че съгласно принципа на предпазните мерки Комисията е била длъжна да поиска от заявителите за получаване на разрешение да й представят допълнителна информация и съответно да актуализират заявлението за разрешение. За сметка на това в искането за вътрешно преразглеждане жалбоподателят посочва нарушение на този принцип, поради това че Комисията не взела предвид пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система.
- 297 Поради идентични на изложените в точка 55 по-горе съображения този довод трябва да се отхвърли като недопустим.
- 298 Освен това, по съображения за изчерпателност, по същество оплакването на жалбоподателя във връзка с необходимостта заявителите за получаване на разрешение да актуализират заявлението за разрешение заради пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система е неоснователно. Действително, след като към датата на решението за предоставяне на разрешение пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система не се съдържат в приложение XIV към Регламент № 1907/2006, Комисията не е имала задължение да ги вземе предвид. Тези свойства не са част от съвкупността от релевантни обстоятелства, които Комисията трябва задължително да вземе предвид, каквато е релевантната информация, упомената в точка 216 по-горе.
- 299 При това положение трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, изложен в точка 275 по-горе.

- 300 На трето място, с оглед на изложеното, оплакването на жалбоподателя, че по същество, в случай че Комисията е взела предвид пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система преди постановяване на решението за предоставяне на разрешение, заявителите за получаване на разрешение не са могли да възлагат оправданите си правни очаквания на обстоятелството, че Комисията не им е поискала актуализация на данните с цел отчитане на тези свойства, е неприложим.
- 301 Същото важи, на четвърто място, за довода на жалбоподателя, изложен в точка 270 по-горе, с който иска да установи, че Комисията не би могла да се основава на принципа на правна сигурност, за да преодолее последиците от това, че в момента на подаване на заявлението за разрешение заявителите за получаване на разрешение не са знаели за пораждащите сериозно безпокойство свойства на ДЕНР да разрушава ендокринната система.
- 302 Накрая, на пето място, трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, изложен в точка 277 по-горе, с който се твърди, че Комисията не дала никакво обяснение относно начина, по който в случая е приложила принципа на предпазните мерки.
- 303 Доколкото този довод трябва да се тълкува като оплакване, на което целта е да установи наличието на недостатъци в мотивите на решението по искането за вътрешно преразглеждане, следва да се припомнят следните обстоятелства.
- 304 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от всички обстоятелства по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. решение от 1 февруари 2018 г., Schenker/Комисия, C-263/16 P, непубликувано, EU:C:2018:58, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 305 При все това не се изисква мотивите да уточняват всички релевантни фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 1 февруари 2018 г., Schenker/Комисия, C-263/16 P, непубликувано, EU:C:2018:58, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 306 В случая, в точка 7 от решението по искането за вътрешно преразглеждане Комисията е обявила, че „ако на основание принципа на предпазните мерки трябва да се забранят всички употреби на вещество, вписано в приложение XIV [към Регламент № 1907/2006], тъй като веществото е идентифицирано като разрушаващо ендокринната система, целта и ефективността на задължението за предоставяне на разрешение биха били сведени до нулата“. От това следва, противно на твърденията на жалбоподателя, че Комисията действително е изяснила по какъв начин възнамерява да приложи в случая принципа на предпазните мерки.
- 307 При това положение, след като бяха отхвърлени всички доводи, представени в подкрепа на четвъртото основание, то трябва да се отхвърли в неговата цялост.
- 308 С оглед на изложеното, тъй като бяха отхвърлени четирите основания в подкрепа на третото искане, както и второто искане, жалбата трябва да се отхвърли изцяло, включително петото искане, което впрочем не се подкрепя от никакви доводи и което е насочено към постановяването на всяка друга подходяща мярка.

По съдебните разноси

- 309 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да понесе освен собствените си съдебни разноси и тези, които е направила Комисията.
- 310 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, които са встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноси. Съгласно член 1, параграф 2, буква е) от Процедурния правилник „институции“ са институциите на Съюза, посочени в член 13, параграф 1 ДЕС, и органите, службите или агенциите, които са създадени с Договорите или с акт, приет в тяхно изпълнение, и могат да бъдат страни пред Общия съд. Съгласно член 100 от Регламент № 1907/2006, REACH е орган на Съюза. Поради това REACH ще понесе направените от нея съдебни разноси.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ClientEarth да понесе, наред с направените от него съдебни разноси, и тези на Европейската комисия.
- 3) Европейската агенция по химикали (REACH) понася направените от нея съдебни разноси.

Gratsias

Dittrich

Ulloa Rubio

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 4 април 2019 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	2
Производство и искания на страните	4
От правна страна	5
По искането за отмяна на решението за предоставяне на разрешение	5
По искането за отмяна на решението по искането за вътрешно преразглеждане	6
По първото основание, с което се твърди наличие на грешки при прилагане на правото и в преценката относно съответствието на заявлението за разрешение с член 62 и член 60, параграф 7 от Регламент № 1907/2006	7
– По първата част, с която се твърдят грешки при прилагане на правото и в преценката при тълкуването на понятието „употреба“, съдържащо се в член 56, параграф 1, буква а) и в член 62, параграф 4, буква в) от Регламент № 1907/2006	7
– По втората част, с която се твърди наличието на грешки при прилагане на правото и в преценката във връзка с недостатъците в доклада за безопасност на химичното вещество .	16
– По третата част, с която се твърди наличието на грешки при прилагане на правото и на явни грешки в преценката във връзка с пропуски в оценката на подходящите алтернативи	24
– По четвъртата част, с която се твърди грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 60, параграф 7 и на член 64, параграф 3 от Регламент № 1907/2006	26
По второто основание, с което се твърдят явни грешки в преценката, опорочаващи социално-икономическата оценка по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006	28
– По първата част, с която се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, опорочаващи референтната рамка за социално-икономическа оценка	28
– По втората част, с която се твърди явна грешка в преценката, опорочаваща оценката на равновесието между рисковете и ползите	30
– По третата част, с която се твърди явна грешка в преценката поради неотчитането на данни в рамките на социално-икономическия анализ	32
По третото основание, с което се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката с оглед на член 60, параграфи 4 и 5 от Регламент № 1907/2006 относно анализа на алтернативите	35
По четвъртото основание, с което се твърдят грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката поради нарушаване на принципа на предпазните мерки в процедурата за разрешение	42
По съдебните разноски	47

- i — След първоначалната електронна публикация на този текст е направено изменение във въвеждащата страна и в точки 9, 11, 43, 45, 46, 51, 55, 58, 59, 62, 89, 99, 101, 104, 106, 126, 143, 153, 206, 237, 249, 273, 279, 284, 286, 289 и 296.